

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η

ΦΩΝΗ

ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2016, ΕΤΟΣ 66^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 992, ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Διακήρυξις Ἀγιότητος πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου - Μάϊος 2016

Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανού

Μέρος Πρώτον

α. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· Οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

β. Πρὸς δὲ τούτοις, στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Τοπικὰς, ἃς Ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Δογμάτων ἀθροισθεῖσαι.

γ. Ἐνστερνίζομαι πάντα τοὺς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὁδηγουμένων, ἐκτεθέντας Ὁρους τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ὡς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ μακάριοι Ἐκεῖνοι πρὸς τὴν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τῶν ἠθῶν εὐταξίαν, κατὰ τὰς

Ἀποστολικὰς Παραδόσεις καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς Θείας Διδασκαλίας συντάξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

δ. Πάντα μὲν ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύω καὶ πιστεύω, μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν Δογμάτων μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀποδεχόμενος· πάντα δὲ ὅσα Ἐκεῖνη, κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα καὶ κατακρίνω καὶ ἀποδοκιμάζω διὰ παντός.

ε. Πείθομαι προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς τῇ Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελούσης τὴν συνέχειαν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῖς ὑπ' Αὐτὴν κανονικοῖς Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις, καὶ εὐρισκομένης ἐν κοινῇ Πίστεως καὶ Μυστηρίων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ς. Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις οὐκ ἔστιν «ἐξ ἀνθρώπων», ἀλλὰ ἐξ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, κηρυχθείσης ὑπὸ τῶν θείων Ἀποστόλων, βεβαιωθείσης ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παραδοθείσης ὑπὸ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων τῆς Οἰκουμένης, κυρωθείσης δὲ τῷ αἵματι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

ζ. Ἀποδέχομαι, σὺν ταῖς Ἀποφάσεσι τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰς τοιαύτας τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 861ῳ πρὸς δὲ τούτοις, ἀσπάζομαι ἀπαρεγκλίτως καὶ τὰς Ἀποφάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φωτίου συγκληθείσης Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 879ῳ/880ῳ, ὡς καὶ τὸν Συνοδικὸν Τόμον τῆς ἐν Βλαχέρναις Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1351ῳ ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Πατριάρχου Ἁγίου Καλλίστου Α', πεποιθῶς ὅτι αἱ

Σύνοδοι αὐταὶ ἔχουσιν οἰκουμενικὴν καὶ καθολικὴν ἰσχὺν καὶ ἀυθεντίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

η. **Ἐπὶ** δὲ τούτοις, στέργω καὶ πείθομαι εἰς τὰς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Πανορθοδόξων Συνόδων, συγκληθεισῶν ἐν ἔτεσι 1583ω, 1587ω καὶ 1593ω, αἵτινες ἀπέστερξαν καὶ κατεδίκασαν τὴν εἰσοδοχὴν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ λεγομένου Γρηγοριανοῦ-Φραγκικοῦ-Νέου Ἡμερολογίου, θεσπισθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἐν ἔτει 1582ω.

θ. **Ἐπὶ** πλέον, ἀποδέχομαι καὶ ἀναγνωρίζω

ὡς Οἰκουμενικὰ καὶ Καθολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τὸν τε Πατριαρχικὸν Τόμον τοῦ 1756 περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἑτεροδόξων, καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1848 τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1872 ἐπὶ καταδίκη τοῦ Ἐθνοφυλετισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον Ἐπιστολὴν τοῦ 1895, ἀποτελοῦσαν τὴν τελευταίαν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογικὴν Διακήρυξιν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν Οἰκουμενιστικὴν Ἀποστασίαν.

Μέρος Δεύτερον

α. **Θεωρῶ** τὸν Οἰκουμενισμόν ὡς συγκρητιστικὴν παναίρεσιν, τὴν δὲ συμμετοχὴν εἰς τὴν λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, ἀρξαμένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, ὡς ἄρνησιν τῆς γνησίας Καθολικότητος καὶ Μοναδικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πεποισθὼς ὅτι ὁ ἀποδεχόμενος καὶ συμμετέχων εἰς οἰανδήποτε αἵρεσιν εἶναι πεπτωκὼς περὶ τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως καὶ τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπομένως δὲ ἀκοινωνήτος τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδοξίᾳ, διότι «οἱ μὴ τῆς Ἀληθείας ὄντες, οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ» (Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς), ὡς στερούμενοι τῆς ἁγιαστικῆς καὶ θεοποιῦ Χάριτος Αὐτῆς.

β. **Ῥσαύτως**, ἀπορρίπτω καὶ οὐδόλως ἀποδέχομαι τὸ ἐν ἔτει 1920ω Διάγγελμα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ὡς περιέχον ἐν πληρῆς Σχέδιον πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ προβλέπον τὴν Ἡμερολογιακὴν-Ἐορτολογικὴν Μεταρρύθμισιν, προετοιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οὕτως ἀποκληθέντος Πανορθοδόξου Συνεδρίου τοῦ 1923 καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει 1924ω, τοιοῦτοτρόπως δὲ παραβίασαν τὰς Ἀποφάσεις τῶν τριῶν Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος.

γ. **Ἐν** συνεπείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, θεωρῶ ἐπίσης ὡς πεπτωκότας περὶ τὴν Πίστιν τοὺς ἐξ Ὁρθοδόξων συμμετασχόντας εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐν ἔτει 1948ω καὶ ἀποτελοῦντας ἔκτο-

τε ἐνεργὰ - ὀργανικὰ μέλη αὐτοῦ, καλλιεργοῦντας οὕτω τὸν λεγόμενον Διαχριστιανικὸν καὶ Διαθρησκειακὸν Οἰκουμενισμόν.

δ. **Ἀρνούμαι** καὶ δὲν ἀποδέχομαι τὰς λεγομένας Πανορθοδόξους Διασκέψεις (1961 κ.έ.), αἵτινες προετοίμασαν τὴν κατακριτέαν, ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον «ἄρσιν τῶν Ἀναθεμάτων Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας» ἐν ἔτει 1965ω, εἰσαγαγοῦσαν περαιτέρω καὶ τὴν ἄρσιν ἐν τῇ πράξει τῆς ἀκοινωνησίας ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς μυστηρίοις μεταξὺ τῶν πολυειδῶν Οἰκουμενιστῶν, ἔκτοτε δὲ αὐταὶ καλλιεργοῦσιν ἐν οἰκουμενιστικῇ προοπτικῇ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς οὕτω καλουμένης Μεγάλῃς Πανορθοδόξου Συνόδου, πρὸς τελικὴν ἀποδοχὴν, καθιέρωσιν καὶ δογματοποίησιν τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

ε. **Τέλος**, ἀποδέχομαι τὰς Συνοδικὰς Ἀποφάσεις τῶν κατὰ τόπους Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καταδικασάσας τὸν συγκρητιστικὸν Οἰκουμενισμόν, ἤτοι τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς (1983), τῆς Ἑλλάδος (1998) καὶ τῆς Ρουμανίας, θεωρῶν ταυτοχρόνως τοὺς συνοπογράφοντας οἰκουμενιστικὰς διακηρύξεις, ὡς καὶ τοὺς κοινωνοῦντας καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετ' αὐτῶν - κληρικούς καὶ λαϊκούς - ἢ ἀποδεχομένους ἢ ἀνεχομένους ἢ ἀδιαφοροῦντας περὶ τὸ φρόνημα τῶν Οἰκουμενιστῶν Ποιμένων αὐτῶν, ὡς συμπεπτωκότας ἐκ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 4ης / 17ης Μαΐου 2016

Τὴν Τρίτην, 4ην / 17ην τοῦ μηνὸς Μαΐου, τοῦ ἔτους 2016, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐνημέρωσε τὸ ἱερὸν Συνοδικὸν σῶμα περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῦ ἐν Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ν. Ὁσσετία.

2) Ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀνεφέρθη εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς τελικῆς προετοιμασίας τῆς Τελετῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου κατὰ τὸ Σάββατον, 15ην/28ην Μαΐου, πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρειτίδος.

3) Συνεζήτησεν ἐνδελεχῶς τὰ τῆς προετοιμασίας τῆς Διορθοδόξου ἡμῶν Συσκέψεως τῆς Πέμπτης,

13ης/25ης Μαΐου, ἐν ὧσιν τῆς συγκλήσεως ἐκ μέρους τῶν Οἰκουμενιστῶν παρωδίας συνόδου, διὰ τὴν ἐπισφράγισιν τῶν οἰκουμενιστικῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν, ρυθμίσασα τὰς ὑπαρχούσας ἐκκρεμότητας.

4) Ἠσυχολήθη μὲ τὴν πρόσφατον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρεῦνης καὶ Θρησκευμάτων περὶ μειώσεως τῶν ὠρῶν διδασκαλίας τῶν Θρησκευτικῶν καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν ἐπιστολῆς διαμαρτυρίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

5) Ἀπεφάσισε τὴν -κατ' ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων- ἀπαγόρευσιν κάθε ἱεροπραξίας καὶ ποιμαντικῆς δράσεως εἰς ἅπαντας τοὺς Κληρικούς ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐκάστην ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν, μηδὲ τῶν ἐξ Ἁγίου Ὁρους προερχομένων ἐξαιρουμένων, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου.

6) Συνεζήτησε θέματα ἀλληλογραφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς καὶ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 3ης / 16ης Ἰουνίου 2016

Τὴν Πέμπτην, 3ην / 16ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, τοῦ ἔτους 2016, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ἀπέρριψεν αἴτησιν προσχωρήσεως φερομένου τινὸς ὡς Ἐπισκόπου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

2) Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐνημέρωσε τὸ ἱερὸν Συνοδικὸν σῶμα περὶ τῆς ἱεραποστολικῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Σεβασμ. Ἀμερικῆς ἐν Οὐγκάντα Ἀφρικῆς.

3) Ὁσαύτως, ὁ Σεβασμ. Ὁρωπού καὶ Φυλῆς ἀνεφέρθη εἰς τὰς ποιμαντικὰς ἐπισκέψεις αὐτοῦ ἐν Σουηδία καὶ Γεωργία, ὡς καὶ εἰς τὰ θετικὰς προοπτικὰς τῆς παρουσίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου εἰς τὰς χώρας αὐτάς.

4) Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τῆς Διορθοδόξου Συσκέψεως τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Πάρνηθαν κατὰ τὴν Πέμπτην, 13/26 Μαΐου. Ἡ ἀποτίμησις ἦτο λίαν θετική, ἐπεσημάνθησαν δὲ σημεῖα τινα βελτιώσεως, ἐν ὧσιν τῆς συγκληθησομένης Συνόδου -πλέον- τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

5) Ἠσυχολήθη μὲ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς γενομένης Τελετῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου κατὰ τὸ Σάββατον, 15ην/28ην Μαΐου, πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρει-

τίδος, ἣτις ἐκρίθη ἀρτιωτάτη ἀπὸ ὀργανωτικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως σημαντικώτατη, ὡς παρέξασα πλουσίαν τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς παρευρεθέντας, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν.

6) Ἐποιήσατο τὸν ἀπολογισμὸν τῆς Συνοδικῆς Ἐκδηλώσεως τῆς Κυριακῆς, 30ῆς Μαΐου / 12ης Ἰουνίου, διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ ὅλη Ἐκδήλωσις, ἰδίᾳ δὲ ἡ ὁμιλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰ. Πολέμη, ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν ἡμῶν ἐξ ἀπόψεως ὁμολογιακοῦ παλμοῦ.

7) Συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισε περὶ τῆς προετοιμασίας τοῦ Συνοδικοῦ Ἐσπερινοῦ ἐν Ἀθήναις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

8) Ἀπεφάσισε διὰ Ποιμαντικούς καὶ εἰδικούς λόγους, τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Σερρών εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης. Τὴν Ἐπαρχίαν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης θὰ ἐξακολουθῆ νὰ ποιμαίνῃ ὡς Τοποτηρητῆς ὁ Σεβασμ. Θεσσαλονίκης, μέχρι τοῦλάχιστον τῆς ἐπομένης Συνεδρίας.

9) Ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὰς ἐξελίξεις ἐπὶ διαφόρων Νομικῶν Θεμάτων.

10) Ἀνεζήτησε λύσεις καὶ ἀπεφάσισε περαιτέρω βήματα προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ μυστηριακὴ κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου τῆς Βουλγαρίας.

11) Συνεζήτησε καὶ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Διορθόδοξος Σύσκεψις Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ὄψει τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν

Μὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐπραγματοποιήθη μεγάλη Διορθόδοξος Σύσκεψις τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος, Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ Ρουμανίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος Ἀρχιερεῖς, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι καὶ Λαϊκοὶ Ἀντιπρόσωποι-Σύνεδροι, συνολικῶς τεσσαράκοντα (40) τὸν ἀριθμὸν.

Ἡ Σύσκεψις συνήλθεν εἰς Ἀχαρνὰς Ἀττικῆς, τὴν Πέμπτην, 13/26.5.2016, τῇ προσκλήσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἀπὸ τῆς 10^{ης} πρωΐνης ἕως τῆς 7^{ης} ἀπογευματινῆς.

Ἐξ Οὐκρανίας προσήλθεν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης καὶ Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς κ. Ἀγαθάγγελος, ἐκ τῆς Δημοκρατίας τῆς Μολδαβίας ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Κισινέβ κ. Γεώργιος, ἐκ δὲ τῆς Ρουμανίας τρεῖς Ἀρχιερεῖς: οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ἰασίου κ. Γλυκέριος καὶ Σιμπιού κ. Εὐλόγιος.

Ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος παρέστησαν οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Τορόντο κ. Μωϋσῆς, Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Σεβασμ. Ἐπίσκοποι Φιλίπ-

πων κ. Ἀμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανὸς καὶ Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Αἱ λοιπαὶ Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπαὶ Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ ἐκπροσωπήθησαν ἀπὸ τοὺς Τοποτηρητὰς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Ἡ Γραμματεία τῆς Διασκέψεως ἀποτελεῖτο ἀπὸ τοὺς Σεβασμ. Δημητριάδος κ. Φώτιον καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸν καὶ τὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

Ἡ Σύσκεψις εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν μελέτην καὶ εὐρεΐαν διαβούλευσιν ἐπὶ δύο σημαντικῶν Κειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη πλήρης συμφωνία: **α)** «Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ», προκειμένου νὰ υἱοθετηθῇ μία κοινὴ Διορθόδο-

Μήνυμα Ἐγρηγόρευσης καὶ Πιστότητος εἰς τὴν «Ὁρθὴν τῆς Πίστεως Ὁμολογίαν» τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν

† Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 16η/29η Μαΐου 2016

Ἡ «Υγιαίνουσα Διδασκαλία» τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Σύνοδος τῶν Οἰκουμενιστῶν

Ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Α'. Εἰσαγωγή-Κριτικὴ στάσις καὶ προετοιμασία

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί·
Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδοξίᾳ τέκνα·

1. Ἡμεῖς, οἱ ἀξιωθέντες, ἐλέω καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ διακονοῦμε τὸ *Μικρὸν Ποίμνιον* τῆς Γνησίας Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας διὰ τὸν στηριγμὸν Σας εἰς τὴν «Υγιαίνουσαν Διδασκαλίαν» τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, καὶ Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν τῷ Φωτὶ τῆς

Ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν Πίστεως.

2. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, Χάριτι Θεοῦ καὶ βοθηαίᾳ τῆς Θεοτόκου, ἔχομε συνέλθει Ἑλληνες, Ρῶσοι καὶ Ρουμᾶνοι Ποιμένες καὶ Ἄντιπρόσωποι τῶν ἀνά τὴν οἰκουμένην Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, προκειμένου νὰ συμμετάσχουμε εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν πράγματι Γεγονὸς τῆς ἐπίσημου συμπεριλήψεως εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Ἀγιολόγιον τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσσοστόμου (Καβουρίδου, †1955), ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ αὐτῇ, συσχεπτόμενοι ἀπὸ κοινοῦ, νὰ Σᾶς ἀπευθύνουμε λόγον εἰρή-

←

ξος Διακήρυξις κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, καὶ β) «Ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία ἔναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

Τὰ Κείμενα αὐτά, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται στὸ παρὸν τεῦχος, ἀνεφέροντο εὐθέως, καὶ μάλιστα τὸ δεῦτερον, εἰς τὴν λεγομένην Μεγάλῃν Σύνοδον τῶν Οἰκουμενιστῶν, ποὺ συνεκλήθη εἰς τὴν Κρήτην τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, 6/19.6.2016.

Ἡ Διορθόδοξος Σύσκεψις εἶχε τὴν σαφῆ καὶ βαθεῖαν συνείδησιν, ὅτι προετοιμάζει τὸ ἔδαφος διὰ μίαν Μεγάλῃν Πανορθόδοξον Σύνοδον τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία θὰ ἀντιμετωπίσῃ, βάσει τῆς Συνοδικῆς Παραδόσεως, τὴν Παναίρεσιν τοῦ Συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἰς τὴν Σύσκεψιν ἀνελύθησαν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους οὕτως ἢ ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς Ἁγία καὶ Μεγάλῃ ἡ Σύνοδος τῶν Οἰκουμενιστῶν τῆς Κρήτης καὶ ἔγινε ἱστορικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὴν πορείαν τῆς Ἀποστασίας τῆς λεγομένης Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἡ ὁποία ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ., διήλθε πολλὰ στάδια καὶ ἤδη κορυφοῦται εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Ἡ ἱστορικὴ καὶ ἄκρως σημαντικὴ αὐτῇ Διορθόδοξος Σύσκεψις διεξήχθη ἐντὸς κλίματος ἀλληλο-σεβασμοῦ, ἀλληλο-κατανοήσεως, ὁμονοίας καὶ πνεύματος εἰρήνης, ἀγνοῦ ζήλου καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Διορθόδοξου Συσκέψεως

νης, παραμυθίας, ἐνισχύσεως καὶ ἐνημερώσεως.

3. Τοῦτο θεωροῦμεν ἀναγκαῖον, ἐφ’ ὅσον ἐπίκειται ἡ σύγκλησις, μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδας, ὑπὸ τῶν *Ὀικουμενιστῶν*, ἤτοι τῶν λεγομένων *ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν*, τῆς ἀπὸ δεκαετηρίδων ἐτοιμαζομένης καὶ καλουμένης ὑπ’ αὐτῶν *Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου*, τῆς ὁποίας τὸ κύρος ἀμφισβητεῖται ἤδη ἰσχυρότατα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοῦς ἐν *Καινοτομίᾳ* θεολόγους καὶ εἰδήμονας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν πλέον συνειδητοποιήσει πλήρως, ὅτι ὁ *Ὀικουμενισμὸς* ἀποτελεῖ μίαν ἐκκλησιολογικὴν παναίρεσιν κατὰ τε τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν θεωρίαν.

4. Βεβαίως, πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς *Συνόδου* αὐτῆς τῶν *Ὀικουμενιστῶν* καὶ πρὸ τῶν τελικῶν αὐτῆς ἀποφάσεων δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν λόγον ὀριστικὸν καὶ ἀποφαντικὸν περὶ αὐτῆς· ἐν τούτοις, δυνάμεθα νὰ τηρήσωμεν κριτικὴν στάσιν ἔναντι τῆς *Συνόδου* αὐτῆς καὶ νὰ ἐτοιμασοῦμε διὰ τὰ μετὰ ἀπὸ αὐτῆν, ἐφ’ ὅσον εἶναι γνωστὰ καὶ ἀπολύτως τεκμηριωμένα τόσον ἡ ἀφετηρία, ἡ ἐξέλιξις, τὰ στάδια καὶ αἱ μεταλλάξεις αὐτῆς, τὰ *θεμέλια καὶ τὰ δομικὰ αὐτῆς ὑλικά*, ὅσον καὶ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον αἰῶνα εἰργάσθησαν μεθοδικὰ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς *Συνόδου* αὐτῆς, *χωρὶς ὅμως τὰς γνησίας ὀρθοδόξους ἀγιοπατερικὰς καὶ ἀγιοσυνοδικὰς προϋποθέσεις.*

Β'. Τύποις καὶ οὐσίᾳ,

ὄχι «Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί· Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδοξίᾳ τέκνα·

1. **Ἐν πρώτοις**, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκαλῆται καὶ θεωρῆται *Ἀγία*, ἡ *Σύνοδος* αὐτὴ τῶν *Ὀικουμενιστῶν*, διότι δὲν ὑπάρχει προοπτικὴ ἐπικυρώσεως τῶν πρὸ αὐτῆς Ἀγίων Ὀικουμενικῶν καὶ Πανορθοδόξων Συνόδων, ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει προγραμματισθῆ νὰ ἀντινομοθετήσῃ πρὸς αὐτάς, ἐφ’ ὅσον –ὡς εἶναι γνωστὸν– αἱ ποικίλαι ἐκκλήσεις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν *Ἀγίων Η’ καὶ Θ’ Ὀικουμενικῶν Συνόδων* ἀπερρίφθησαν, προκειμένου νὰ μὴ δυσαρεστηθοῦν οἱ ἑτερόδοξοι τῆς Δύσεως, οὕτω δὲ οἱ *Ὀικουμενισταὶ* ἀρνοῦνται ἐν τῇ πράξει τὴν συνέχειαν τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ τὸν *χρυσοῦν κανόνα* τοῦ Ἁγίου Βικεντίου Λερίνης: «*Id teneamus quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est*», ἤτοι: **τοῦτο κρατῶμεν, ὅπερ ἀπανταχοῦ, ὅπερ ἀείποτε, ὅπερ ὑφ’ ἀπάντων ἐπιστεύθη.**

2. **Ἐπὶ** πλέον, βάσει τῆς σχετικῆς θεματολογίας καὶ τῶν κειμένων πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς *Συνόδου* τῶν ἐκτρεπομένων *Ὀικουμενιστῶν*, διαπιστώνεται, ὅτι ἡ λεγομένη αὐτὴ *Μεγάλη Σύνοδος* δὲν θὰ εἶναι καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῆται *Μεγάλη* οὔτε κατὰ τὸν **τύπον** οὔτε κατὰ τὴν **οὐσίαν**· ἀντιθέτως μάλιστα: θὰ εἶναι *μικρὰ* καὶ *ἐλαχίστη*, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Σωτῆρος μας (πρβλ. Ματθ. ε’ 19), ὅπως δὲ θὰ ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Συνειδήσεως.

3. **Δὲν** θὰ εἶναι **τυπικῶς** αὐτὴ ἡ *Σύνοδος* ὄντως *Μεγάλη*, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν Συνέδρων, διότι –βάσει τοῦ *Κανονισμοῦ* αὐτῆς– θὰ ἀποτελεῖ τελικῶς μίαν διευρυμένην *Σύναξιν Προκαθημένων*, βασιζομένην εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς *ἀντιπροσωπεύσεως*, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάστη Τοπικὴ Ἐκκλησία θὰ ἔχη μίαν μόνο ψῆφον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδιανόητον διὰ μίαν γνησίαν Ἐκκλησιαστικὴν Σύνοδον τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεώς μας.

4. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ *Σύνοδος* αὐτὴ τῶν καινο-

τόμων *Ὀικουμενιστῶν* δὲν πληροῖ τοὺς ὄρους μιᾶς ὄντως Συνόδου τῆς Παραδόσεως, διότι τὸ αὐθεντικὸν Συνοδικὸν ἦθος τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας, **ἀπαιτεῖ τὴν κατὰθεσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ χριστωνύμου Λαοῦ ἐκάστης Ἐπισκοπῆς**, ἐφ’ ὅσον –κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν– ὁ Ἐπίσκοπος ἐκπροσωπεῖ τὴν ὑπ’ αὐτὸν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Σύνοδον, ἡ δὲ γνησιότης τῆς τριπλῆς αὐτοῦ *Διακονίας* (*Διακονία Μυστηρίων, Διδασκαλίας καὶ Διοικήσεως*), συνιστᾷ καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴν πιστότητα καὶ τὸ ἀσάλευτον, τόσον Αὐτοῦ, ὅσον καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν Κλήρου καὶ Λαοῦ, εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Ἀλήθειαν, ἤτοι εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ζωῆς.

5. **Τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα** εἶναι κατ’ οὐσίαν *ἀντι-συνοδικὸν σύστημα*, διότι ἀποκλείει τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν *Σύνοδον* ἐκείνων τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι θὰ ἐξέφραζαν τὴν διαφωνίαν αὐτῶν πρὸς τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ *Ὀικουμενισμοῦ*, ταυτοχρόνως δὲ εἶναι σαφές, ὅτι ἐπιδιώκει τὴν ἀνάδειξιν τῆς γνώμης τῶν ἐλαχίστων –προεκλεγέντων καταλλήλως– *ἀντιπροσώπων*, ὡς ἔκφρασιν δῆθεν πανορθόδοξου συμφωνίας.

6. **Κατὰ** δὲ τὴν **οὐσίαν**, δὲν θὰ εἶναι ὄντως *Μεγάλη ἡ Σύνοδος* αὐτὴ τῶν *ψευδοδιδασκάλων Ὀικουμενιστῶν*, ἐφ’ ὅσον τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ τὴν ἀπασχολήσουν οὔτε *μεγάλα* εἶναι οὔτε *καίρια* οὔτε *σωτήρια*, ἀλλ’ εἶναι ὄντως *μικρὰ* καὶ *ἐλάχιστα*, ἐπουσιώδη καὶ ὅπως δὲποτε *ἐγκοσμοκρατικῆς προοπτικῆς*, οὐδόλως ἀφορῶντα ἀφ’ ἑνὸς μίαν ζῶσαν Ἐκκλησίαν, ποντοποροῦσαν ἐν μέσῳ ποικίλων προκλήσεων τῆς συγχρόνου ζωῆς, ἀφ’ ἑτέρου ἓνα κόσμον πληττόμενον θανασίμως ἀπὸ τὴν *Φιλοδοξίαν*, τὴν *Φιλαργυρίαν* καὶ τὴν *Φιληδονίαν*, βυθιζόμενον δὲ ἔτι καὶ ἔτι εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν *ἀπουσίαν νοήματος ζωῆς*.

7. **Μία** ὄντως Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας θὰ ἔπρεπε σήμερα νὰ ἀσχοληθῇ ἐπισταμένως, ὄχι μὲ θέματα, τὰ ὁποῖα εἶναι αὐτονόητα καὶ ἔχουν ἤδη λυθῆ ἐπαρκῶς καὶ τελεσιδικῶς ὑπὸ τῆς Εὐαγγελικῆς καὶ Κανονικῆς Παραδόσεως (Γάμος, Νηστεία, Εἰρήνη καὶ Συμφιλίωσις Λαῶν κ.τ.ῃ.)· ἀλλὰ, μὲ πολὺ σοβαρὰ καὶ ἐπίκαιρα Θέματα **Πίστews-Δόγματος** καὶ **Ζωῆς-Ἠθους**, ἐν σχέσει μάλιστα μὲ λίαν ἐπικινδύνους συγχρόνους μας αἵρέσεις, ποικιλομόρφους πλάνας καὶ ἰδεολογικὰ ρεύματα, διαβρώνοντα σταδιακῶς, σταθερῶς καὶ ἐνίοτε ἀνεπαισθήτως τὴν χριστιανικὴν ἰδιαιτέρως κοινωνίαν οὕτως, ὥστε

- νὰ ἀκυρῶνουν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Σωτηρίας (αἵρεσις τοῦ πολυμόρφου Διαχριστιανικοῦ καὶ Διαθρησκειακοῦ Ὀικουμενισμοῦ, σχετικοποίησις τῆς Ἀληθείας, *ἐκκλησιολογικὴ περιεκτικότης [comprehensiveness]*, ἐκκοσμίκευσις, συγκρητιστικὰ κινήματα «Νέας Ἐποχῆς»)

- νὰ ἀναιροῦν τὸ Εὐαγγελικὸν ἦθος (Βιοθηκὴ, διαστροφή Ἀνθρωπολογίας, κοινωνικο-οικονομικαὶ θεωρίαι), ἐν τέλει δέ,

- νὰ κηρύττουν «ἕτερον εὐαγγέλιον, παρ’ ὃ εὐηγγελίσθημεν καὶ παρελάβομεν» (ἀκαδημαϊκὴ, στοχαστικὴ, φιλοσοφίζουσα καὶ οἰκουμενιστικὴ θεολογία κ.ἄ.).

8. **Εἶναι** δὲ ἀκόμη *μικροτέρα* καὶ *ἐλαχίστη ἡ Σύνοδος* αὐτὴ, διότι προδίδει τὴν ἐλπίδα τοῦ κόσμου, προδίδει τὴν προσδοκίαν τῶν καλοπροαιρέτων ἀναζητητῶν

τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ζωῆς, μέσῳ τῆς ἀντορθοδόξου διδασκαλίας αὐτῆς περὶ Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὰ Κανονικὰ καὶ Χαρισματικὰ Ὅρια τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας περιλαμβάνονται διήθεν καὶ αἱ νοθεύσασαι ποικιλοτρόπως τὸ *Εὐαγγελικὸν Μήνυμα* πολυώνυμοι αἰρετικαὶ θρησκευτικαὶ Κοινότητες Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐν τέλει δὲ τὸ Θεοῖδρυτον Οἰκοδόμημα τῆς Μιάς καὶ Μοναδικῆς Ἐκκλησίας τίθεται εἰς θέσιν καὶ σχέσιν ἰσότημον καὶ παράλληλον πρὸς τὰς λεγομένας *Θρησκείας τοῦ Κόσμου*, καταργουμένης τοιοῦτοτρόπως τῆς Ἱεραποστολικῆς-Εὐαγγελικῆς Κλήσεως πρὸς μετάνοιαν, ἐπιστροφὴν καὶ ἔνταξιν εἰς τὸ Ἐν καὶ Μοναδικὸν Σῶμα Αὐτῆς τῶν ἑτεροδόξων καὶ ἑτεροθρήσκων.

9. Ἐπιπροσθέτως, εἶναι ἐνδεικτικὸν τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὴν προετοιμασίαν τῆς λεγομένης *Μεγάλης Συνόδου* τῶν ποικιλοτρόπως ἐκτρεπομένων *Οἰκουμενιστῶν*, τὸ ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα προωθοῦνται πρὸς ἔγκρισιν, δὲν διέπονται ἀπὸ τὴν ζῶσαν καὶ ζωοποιούσαν πνοὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ καὶ πατερικοῦ λόγου, οὔτε ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν χριστοφόρον, ἐλπιδοφόρον καὶ ἀνακαινιστικὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ Παρακλητοῦ.

10. Τὰ θέματα καὶ τὰ κείμενα τῆς *Συνόδου* αὐτῆς δὲν εἰσάγουν μόνον καινὰς καὶ αἰρετικὰς δοξασίας· εἰσάγουν ἐπίσης νεοφανῆ καὶ κενὸν τρόπον, κυριολεκτικῶς *ἐγκοσμιοκρατικὸν* καὶ χαμηλοτάτου ἐπιπέδου, ἀπευθυνόμενα διήθεν πρὸς τὸν κόσμον, μὲ κανόνας μιᾶς γλώσσης γραφειοκρατικῆς, ἰδεολογικῆς, ἐπαγγελματικῆς, ψυχρῆς καὶ ἀκάμπτου, ὅπωςδὴποτε δὲ εἰς ἓνα κλίμα νοσηρᾶς ἐσωστρεφείας.

• Ἄρά γε, αὐτὸ θὰ ἀνέμενεν, ὡς *Φωνὴν τοῦ Ζώντος Θεοῦ*, ὁ ἀποπροσανατολισμένος σύγχρονός μας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀσφυκτιᾷ καὶ βιώνει τὴν κατάθλιψιν καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον ἐντὸς ἐνὸς *Νεο-εὐδωλατρικοῦ Πολιτισμοῦ*;

Γ'. Ἱστορικὴ Ἀναδρομὴ-Πορεία Ἀποστασίας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί· Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδοξίᾳ τέκνα·

1. **Θὰ πρέπει** ὁμως νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν προτέρων κριτικὴ στάσις καὶ ἐν τέλει ἀπόρριψις ἐκ μέρους τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας τῆς λεγομένης *Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου* τῶν πεπτωκότων *Οἰκουμενιστῶν* καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῆς ὡς *μικρᾶς* καὶ *ἐλαχίστης* καὶ ὅπωςδὴποτε ὡς *ψευδοσυνόδου*, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν *ἀρχὴν τῆς ἀντιπροσωπεύσεως*, ὡς καὶ εἰς τὴν θεματολογίαν καὶ τὰ κείμενα αὐτῆς, ἀλλὰ πρωτίστως καὶ θεμελιωδῶς εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν ἱστορικὴν πορείαν αὐτῆς, ἀναγομένης εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, καὶ πάντοτε βεβαίως ἐν συναρτήσῃ τόσον μετὰ τῆς προῖστορίας τοῦ *Συγκρητισμοῦ*, ὅσον καὶ μετὰ τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς συγχρόνου μας παναιρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, τῆς ὁποίας αἱ ἀπαρχαὶ ἀνιχνεύονται εἰς τὸν συγκρητιστικὸν *Γνωστικισμόν*, τὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς καὶ διδάσκοντα σωτηρίαν «μόνον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς».

2. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ λεγομένη *Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων *Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν*, προκειμένου διήθεν νὰ *διακονήσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸν κόσμον*, μὲ τελικὸν

σκοπὸν τὴν ἔνωσιν αὐτῶν, ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἐντὸς τοῦ προτεσταντικοῦ κόσμου τῆς Δύσεως, ἐτοιμάζουσα ποικιλοτρόπως τὸ ἔδαφος διὰ μίαν *οἰκουμενικὴν συνεργασίαν* πάντων τῶν Χριστιανῶν, θεσμικῶς ἐκφραζομένην, μὲ τὴν σύμπηξιν ἐνὸς *Παγχριστιανικοῦ Ὁργανισμοῦ*, τοῦ ὁποίου ὁμως τὰ μέλη δὲν θὰ ἀληθεύουν ἐν τῇ *Ἀγάπῃ* τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀλλὰ θὰ δραστηριοποιῶνται συγκρητιστικῶς εἰς τὸ πλαίσιον μιᾶς *ἐγκοσμιοκρατικῆς Ἀγάπης καὶ Διακονίας*.

3. **Ἀκριβῶς** εἰς τὸ κρίσιμον αὐτὸ σημεῖον, εἰσέρχεται ἐπισημότητα εἰς τὰ *οἰκουμενιστικὰ δρώμενα* τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ὄντως *Καινοτομίαν* καὶ ἀνατρέπουν πλήρως τὸν ἀκριβῆ Κανόνα καὶ Ὅρον τῆς εὐσεβοῦς Διδασκαλίας, τοῦ Ἀποστολικοῦ «Τύπου Διδαχῆς» (πρβλ. Ρωμ. ζ' 17).

4. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, ἐπικρατοῦντος ἤδη κλίματος καινοτομιῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' ἀποστέλλει πρὸς τὰς ἄλλας Τοπικὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας δύο *Συνοδικὰς Ἐγκυκλίους (1902 καὶ 1904)*, διὰ τῶν ὁποίων τίθεται τὸ ζήτημα τῶν *σχέσεων*, ὡς καὶ τὸ θέμα τῆς *ἐνώσεως* τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας «ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι», «μετὰ τῶν δύο μεγάλων τοῦ χριστιανισμοῦ *ἀναδενδράδων* (τ.ἔ. ἀναρριχομένων ἀμπέλων, κληματαριῶν), τῆς *Δυτικῆς* δηλονότι καὶ τῆς τῶν *Διαμαρτυρομένων Ἐκκλησίας*· ἐπίσης, προτείνονται τρόποι *προλειάνσεως* τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν *παγκόσμιον χριστιανικὴν ἐνότητα*, καὶ τέλος ἀπευθύνεται προτροπὴ διὰ σπουδὴν πρὸς *ἔνωσιν* εἰδικὰ μὲ τοὺς *Παλαιοκαθολικοὺς* καὶ *Ἀγγλικανούς*, οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται ὡς *«διίστάμενοι»*, ἤτοι ὄχι ὡς Χριστιανοὶ ἀποκεκομμένοι τῆς Μιάς καὶ Μοναδικῆς Ἀμπέλου, ἐπομένως δὲ κείμενοι εἰς πτώσιν, ἀλλ' ὡς *ἰστάμενοι* ἐν τῇ Πίστει, μὴ κοινωνοῦντες ὁμως πρὸς τὸ παρὸν μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους.

5. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς *Ἐγκυκλίους* ἀπηχεῖται σαφέστατα ἡ ἀγγλικανικὴ *Θεωρία τῶν Κλάδων* καὶ εἰς αὐτὰς εὐρίσκονται αἱ *ρίζαι* καὶ *ἀπαρχαὶ* τόσον τῆς ἐμπλοκῆς, ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν προτεστατικὴν *Οἰκουμενικὴν Κίνησιν*, ὅσον καὶ τῆς ἤδη ἀναμενομένης *Μεγάλης Συνόδου* τῶν *ψευδοδιδασκάλων Οἰκουμενιστῶν*.

6. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1920, ἡ Κωνσταντινούπολις, διὰ μέσου τοῦ *Πατριαρχικοῦ Διαγγέλματος*, τῆς «ἰδρυτικῆς» αὐτῆς «χάρτας τῶν συγχρόνων οἰκουμενικῶν κινήσεων», κηρύσσει πλέον ἐπισήμως καὶ μὲ τρόπον πρωτοφανῆ, ἀπροκαλύπτως καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, τὴν παναίρεσιν τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἐφ' ὅσον κατὰ κύριον λόγον ἀναγνωρίζει τὰς πολυωνύμους αἱρέσεις *ὄχι «ὡς ξένας καὶ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς συγγενεῖς καὶ οἰκείας ἐν Χριστῷ καὶ «συγκληρονόμους καὶ συσώμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ»*· ἐπίσης, προτείνει, διὰ τὴν ὠφέλειαν διήθεν *«τοῦ ὅλου τῆς Ἐκκλησίας σώματος»*, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου νοοῦνται ὀρθόδοξοι καὶ ἑτερόδοξοι, τὴν ἴδρυσιν μιᾶς *«Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν»*, ἡ ὁποία τελικῶς ἐπραγματοποιήθη, ὡς γνωστόν, ἐν ἔτει 1948 μὲ τὴν σύμπηξιν τοῦ οὕτω καλουμένου *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*.

7. Εἰς τὰ θεμέλια τῆς προτεινομένης ὑπὸ τοῦ *Διαγγέλματος τοῦ 1920* *Διαχριστιανικῆς Ὁμοσπονδίας* κείνται αἱ τρεῖς κύρια κακοδοξία τοῦ πολυ-αιρετικοῦ

Οικουμενισμού: ή Βαπτισματική Θεολογία, ό Δογματικός Συγκρητισμός και ή Έγκοσμιοκρατική Προοπτική, αὐταί δέ αὶ κακοδοξίαί ἔκτοτε εὐρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ διὰ μέσου αὐτῶν οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταὶ ἔχουν τὴν αἴσθησιν, ὅτι ἀνήκουν πλέον εἰς μίαν Νέαν Οἰκουμενικὴν Ἀδελφότητα καὶ ἀποκτοῦν μίαν νέαν ἐκκλησιολογικὴν αὐτο-συνειδησίαν.

8. Ἄμεσος ἀπόρροια τοῦ Πατριαρχικοῦ Διαγγέλματος τοῦ 1920 ἦτο ή ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου κατὰ τὸ ἔτος 1924, ἐφ' ὅσον τὸ οἰκουμενιστικὸν Διάγγελμα εἶχε προτείνει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὴν παραδοχὴν «ἐνιαίου Ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν», τῆς δὲ ἀλλαγῆς εἶχε προηγηθῆ τὸ λεγόμενον Πανορθόδοξον Συνέδριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (10.5-8.6.1923), τοῦ ὁποίου οἱ σύεδροι, ὑπὸ τὸν Καινοτόμον-Νεωτεριστὴν-Τέκτονα πατριάρχη Μελέτιον Μεταξάκη, εἶχον τὴν συνειδησίαν, ὅτι ἀποτελοῦσαν «μέλη τῆς παγχριστιανικῆς ἀδελφότητος» καὶ ἐπεδίωκον τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ ή «προσέγγισις τῶν δύο χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως», εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς προσεγγίσεως αὐτῆς ἐν τέλει διεσπάσθη ή μακραίων καὶ καθηγιασμένη Ἑορτολογικὴ Ἐνότης τῶν Ὀρθοδόξων.

9. Αἱ Ἐγκύκλιοι τοῦ 1902 καὶ 1904, ή Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 καὶ τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τοῦ 1923, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ή Προκαταρκτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ 1930 (Ἐρὰ Μονὴ Βατοπεδίου, Ἁγίου Ὁρους), θεωροῦνται ἐνιαίως, μὲ οἰκουμενιστικὴν προοπτικὴν καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὴν συγκληθησομένην Μεγάλην Σύνοδον καὶ ἀποτελοῦν «ἐκφάνσεις μιᾶς μακροπνόου ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς» τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ή δὲ θεματολογία αὐτῶν εἶναι ὁ κύριος ἄξων μιᾶς προβληματικῆς, ή ὁποία ἐξεδηλώθη πλέον συγκεκριμένως εἰς τὰς Πανορθόδοξους Διασκέψεις ἐν Ρόδῳ (1961-Α', 1963-Β', 1964-Γ') καὶ ἐν Γενεύῃ (1968-Δ').

10. Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ή ἀπὸ μακροῦ παρασκευαζομένη Μεγάλη Σύνοδος τῶν καινοτόμων Οἰκουμενιστῶν ἔχει ἀναμφιβόλως καὶ ὁμολογουμένως ὡς βάσιν αὐτῆς τὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920· τοῦτο εἶχεν ἀποφασισθῆ καὶ δηλωθῆ εἰς τὸ πρῶτον θεματολόγιον, ἐν Ρόδῳ (1961-Α'):

«Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις -α. Ἡ ἐν τῷ πνεύματι τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 παρουσία καὶ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κινήσει»·

• ή δὲ ἀντορθόδοξος Ἐγκύκλιος αὐτὴ ἀποτελεῖ, ὡς ἔχει ὀρθῶς ἐπισημανθῆ, «ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη».

11. Ἡ προγραμματιζομένη ὑπὸ τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου ἀναγνώρισις τῆς ἐκκλησιαστικότητος τῶν αἰρετικῶν Κοινοτήτων Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς δὲν εἶναι ζητούμενον ὑπὸ τῶν ἐκκλησιολογικῶν Οἰκουμενιστῶν, διότι αὐτὴ ἔχει ἤδη διακηρυχθῆ, ἔχει γίνεῖ συλλογικῶς/πανορθόδοξως δεκτὴ, βιώνεται ἀδιαταράκτως καὶ σκοπίμως ἐπὶ ἓνα περίπου αἰῶνα, τώρα δὲ ἀπλῶς θὰ θεσμοθετηθῆ συνοδικῶς καὶ τοιουτοτρόπως ή πολύμορφος αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ θὰ δογματοποιηθῆ μὲ πολὺ συγκεκριμένον τρόπον, ὅπως προέβλεπεν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920:

• Αἱ ἀπανταχοῦ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ, αἱ συναποτελοῦσαι τὴν Νέαν Οἰκουμενικὴν Ἀδελφότητα, δὲν ἀντικρύζουν ἀλλήλας ὡς ἀγνώστους καὶ ξένους, ἀλλ' ὡς συγγενεῖς καὶ ἀποτελοῦσας τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ οὔσας συγκληρονόμους καὶ συσώμους καὶ συμμετόχους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ.

Δ'. Ἐπίλογος: Ἐμμονὴ εἰς ὃ εὐηγγελίσθημεν καὶ παρελάβομεν

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

1. **Εὐχόμεθα** νὰ μὴ ἐπιτρέψη ή ἄμαχος θεομητορικὴ Σκέπη τοιαύτην κατάπτωσιν τῶν λεγομένων ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν, ἅπαντες δὲ οἱ πλανηθέντες καὶ πεπτωκότες Οἰκουμενισταί, ἐν συντριβῇ καὶ μετανοίᾳ, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ὅδον τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ νὰ μὴ συμμετάσχουν εἰς μίαν κακέκτυπον Σύνοδον ἢ μᾶλλον εἰς ἓνα κατ' ἀκριβείαν Οἰκουμενιστικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς λεγομένης Β' Βατικανῆς Συνόδου τοῦ παναιρετικοῦ Παπισμοῦ (1962-1965).

2. Οἱ καλοπροαίρετοι ἀδελφοὶ μας, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ εὐρισκόμενοι ἀκόμη εἰς κοινωσίαν μὲ τοὺς καινοτόμους ποιμένας αὐτῶν, ἂν καὶ ἔχουν σαφῆ γνώσιν τῶν Δογματικῶν καὶ Κανονικῶν ἔκτροπῶν τοῦ παναιρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, μάλιστα δὲ οἱ Ἁγιορεῖται Μοναχοί, εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ σκότος καὶ τὸ ψεῦδος τῆς αἰρέσεως καὶ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθειαν τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας, διότι «ἐὰν εἴπωσιν ὅτι κοινωσίαν ἔχουσι μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦσι, ψεύδονται καὶ οὐ ποιοῦσι τὴν Ἀλήθειαν» (πρβλ. Α' Ἰωάν. α' 6).

3. Ὁ Κλῆρος καὶ ὁ Λαὸς μας, τῶν Γνησιῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς διαφόρους χώρας, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τοὺς Μάρτυρας καὶ τοὺς Ὁμολογητάς, ἔχουν πρωτοστατήσει ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐκκλησιομάχου Οἰκουμενισμοῦ, ἀγωνιζόμενοι «τὸν Ἀγῶνα τὸν Καλόν»· ἔχουν τηρήσει ἀκεραίαν καὶ Γνησίαν τὴν Πίστιν τῶν Πατέρων αὐτῶν, βαστάσαντες τὸν καύσωνα καὶ τὸ ψῦχος δεινῶν διωγμῶν· καὶ σήμερον, ἐν ὄψει τῆς ἀποκορυφώσεως τῆς συγκρητιστικῆς Ἀποστασίας, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Σωτῆρα μας Χριστόν, διότι ἠξίωσεν αὐτοὺς νὰ παραμείνουν ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι εἰς τὴν «Υγιαίνουσαν Διδασκαλίαν» τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, ἦτοι εἰς τὴν «Ὀρθὴν τῆς Πίστεως Ὁμολογίαν» καὶ νὰ δίδουν περὶ Αὐτῆς Μαρτυρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ.

4. Τὰ τέκνα τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας, ἐμμένοντα ἀκλινῶς εἰς τὴν θεόπνευστον Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραπέμποντα διαρκῶς «ἐπὶ τὸν εὐκλεῆ καὶ σεμνὸν τῆς Παραδόσεως ἡμῶν Κανόνα», κατὰ τὸν Ἁγιον Κλήμεντα Ρώμης, εἶναι ἔτοιμα, ὅταν ὁ καιρὸς καλέσῃ τοῦτο, νὰ ἐπαναλάβουν καὶ συλλογικῶς, ἐν Συνόδῳ Γνησίᾳ καὶ Ἀντι-οικουμενιστικῇ, αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔπραξαν κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ Συνόδων Τοπικῶν, ἦτοι τὸ Ἀποστολικόν:

«Καὶ ἐὰν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμῖν παρ' ὃ εὐηγγελίσθημεν, ἀνάθεμα ἔστω!... Εἴ τις ἡμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβομεν, ἀνάθεμα ἔστω!» (πρβλ. Γαλ. α' 8-9).

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ

Λέγει ὁ Μέγας Απόστολος Παῦλος περὶ τοῦ «συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγήσάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ» (Εβρ. ια' 25-26). Τοῦτον τὸν Θεόπτην Προφήτην μιμησάμενος, ὁ Αἰίδιμος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος, προετίμησεν ὑποστῆναι μυρίας κακουχίας καὶ διώξεις, ὁμοῦ μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, παρὰ νὰ ἀπολαμβάνη ἀνεσιν, τιμὰς καὶ πλοῦτη, συστηματικῶς μετὰ τῶν καινοτομησάντων Ἀρχιερέων.

Ἐκ Μαδύτου τῆς ἐλληνικωτάτης Ἀνατολικῆς Θράκης καταγόμενος ὁ κατὰ κόσμον Χρυσόστομος Καβουρίδης, ἐγεννήθη τὴν ιγ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους, ἡμέραν μνήμης τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν, ἐκ νεότητος δὲ αὐτοῦ ἀγαπήσας τὸν Θεὸν καὶ προσφέρειν θελήσας ἑαυτὸν εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐσπούδασε τὴν Ἱερὰν Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, προβιβασθεὶς δὲ εἰς τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Ἐπισκόπου βαθμόν, διετέλεσε Μητροπολίτης Ἰμβρου, ὕστερον Πελαγονίας καὶ εἶτα Φλωρίνης, διαπρέψας κήρυξ τῆς εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος τῆς ἀρετῆς ἔργῳ καὶ λόγῳ.

Κατ' ἐπίγνωσιν δὲ ζηλωτῆς τῆς Πατρῴας Πίστεως ὑπάρχων ὁ Αἰίδιμος, ἀντετάχθη εἰς τὰς ἐπιβουλὰς κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ συμμετείχεν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἀργότερον Προήδρευσεν εὐκλεῶς, ἀναδειχθεὶς δὲ Ποιμὴν ἄριστος τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς χαλεποῖς χρόνοις τῆς ἐκ τῆς ὀρθῆς Πίστεως ἀποστασίας καὶ ὑπερμαχήσας ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς Πατροπαράδοτου Πίστεως ἄχρι γήρατος, ἕως οὗ ἐτελεύτησε τῇ ζ' Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ καὶ πέμπτου σωτηρίου ἔτους.

Θεμελιωθεῖσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὁμολογητοῦ καὶ Θαυματουργοῦ, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συν-

οδικῶς ἐβεβαίωσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κύριος Κυπριανός, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Ἱεράρχου ἐν τῇ τῶν Ἁγίων καὶ Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν χορείᾳ διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἐπισκόπων τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ βιοτήν καὶ πολιτείαν, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀτρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ καμάτους, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς,

ὅτι τὰ τίμια αὐτοῦ Λείψανα, πλήρη εὐωδίας πνευματικῆς, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος Ἀττικῆς, ἔνθα ὁ μακάριος ἐτάφη, ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν ἤδη τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνωδᾶ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θείοις Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονείμει τιμῆν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύ-

ματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προῤῥηθεὶς αἰίδιμος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων καὶ Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστείας τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἀσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραίρόμενος τῇ ζ' Σεπτεμβρίου, ἐν ἣ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσι.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ η' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου ἕκτου.

Ἐβεβαίωθη ἐν Πάρνηθι, ἐν ἔτει σωτηριῶ διχιλιοστοῦ καὶ δεκάτῳ ἕκτῳ, κατὰ μῆνα Μαΐιον, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ.

Ο Έσπερινός τής Άγιοκατατάξεως του Άγίου Ίεράρχου Χρυσοστόμου του Νέου Όμολογητού

Το απόγευμα τής Παρασκευής, 14/27.5.2016, τελέσθηκε στην διακοσμημένη άρμοδίως Ίερά Μονή Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Πάρνηθος Άττικής ο έόρτιος Έσπερινός τής Άγιοκατατάξεως του Άγίου Ίεράρχου Χρυσοστόμου του Νέου Όμολογητού.

Ευλόγιος τής Άδελφής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Ρουμανίας, οί Σεβασμ. Έπίσκοποι Φιλίππων κ. Άμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανός και Έτνα και Πόρτλαντ κ. Αϋζέντιος και οί Θεοφιλ. Έπίσκοποι Μεθώνης κ. Άμβρόσιος και Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Χοροστάτησε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος και συγχοροστάτησαν ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης και Πρωθιεράρχης τής Άδελφής Ρωσικής Όρθοδόξου Έκκλησίας τής Διασποράς κ. Αγαθάγγελος και οί λοιποί παρόντες Αρχιερείς, οί όποιοι είχαν λάβει μέρος στην Διορθόδοξο Διάσκεψη τής προτεραίας:

Παρέστησαν πολλοί Ίερείς και Διάκονοι, Μοναχοί και Μοναχές και πλήθος πιστών. →

Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ο και έπιχώριος Ίεράρχης, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Τορόντο κ. Μωϋσής, Αμερικής κ. Δημήτριος, Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός, ο Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπος Κισινέβ κ. Γεώργιος τής Ρωσικής Διασποράς, οί Θεοφιλ. Έπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ίασίου κ. Γλυκέριος και Σιμπιού κ.

Λόγος στὸν Ἑσπερινὸ Ἁγιοκατατάξεως
 τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου
 Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάργηθος, 14/27.5.2016

Ὁφειλόμενος Ἐπαινος Ἀληθοῦς Ὁμολογητοῦ

† Ἐπισκόπου Φιλίππων Ἀμβροσίου

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Καλλίνικε·

Πανιερώτατε Μητροπολίτα καὶ Πρωθιεράρχα τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς κ. Ἀγαθάγγελε·
 Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, Ἀντιπρόσωποι τοῦ Μακαριωτάτου κ. Βλασίου καὶ τῆς κατὰ Ρουμανίαν Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας·

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν·

Τίμιον Πρεσβυτέριον, σεπτὴ Διακονία,

Ὅσιωτάτη Καθηγουμένη καὶ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης,

Μοναχικὴ χορεία, Λαὸ τοῦ Κυρίου, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

ΟΙΕΡΟΣ Χρυσόστομος, ὁ διαπρύσιος τῆς Ἀληθείας Κήρυκας καὶ Διδάσκαλος, βεβαιώνει ὅτι: «οἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν Ὁμολογίαν πάσχοντες τι δεινὸν καὶ ὑβριζόμενοι, οὗτοι μάλιστα εἰσιν οἱ τιμώμενοι» (PG, τ. 59, στλ. 321: Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην, Ὁμιλία ΝΘ', παρ. α').

Καὶ ἡμεῖς, συναχθήκαμε ἅπαντες ἐδῶ, στὸν ἅγιο τοῦτο τόπο, προερχόμενοι ἀπὸ ἐγγὺς καὶ ἀπὸ μακρὰν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν, τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὶς Ἀδελφές Ἐκκλησίες τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε ὀφειλόμενο χρέος τιμῆς τοῦ μεγαλυτέρου καθ' ἡμᾶς, γιὰ τὸν χῶρο μας, Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος καὶ ἔπαθε δεινῶς καὶ ὑβρίσθη, ὥστε νὰ ὁμοιάσει στὸν φερώνυμο Ἁγίῳ του. Καὶ ἀναφερόμεθα βεβαίως στὸν διακηρυσσόμενο ὑπὸ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος Μητροπολίτη Χρυσόστομο τὸν Καβουρίδη, τὸν ἀπὸ Ἰμβρου καὶ Τενέδου, ἀπὸ Πελαγονείας καὶ ἀπὸ Φλωρίνης μαρτυρικὸ Ἠγέτη καὶ ἀλησμόνητο Πρωθιεράρχη ἡμῶν, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη πρὸ ἑξηκονταετίας ὅλης!

Αὐτὸν ποὺ ἐκλείσει τὸν ἱερὸ Ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν Παραδόσεων τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Πατρίδος· Αὐτὸν ποὺ ὅλη τὴν ζωὴ του τὴν πέρασε ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ· Αὐτὸν ποὺ ἀγωνίσθηκε ἔμπρακτα μὲ ζῆλο, ἀλλὰ καὶ μὲ σύνεση,

μὲ φόβο Θεοῦ, μὲ ἡρωϊσμό καὶ αὐταπάρηση, μὲ θυσίες, διώξεις καὶ ἔξορίες, μὲ στερήσεις καὶ θλίψεις· Αὐτὸν ποὺ ἔθεσε ὅλα ὡς δεύτερα, ἐνώπιον τῆς Ὁμολογίας τῆς Ἀληθείας τῆς Πίστεως, χάριν τοῦ μικροῦ Ποιμνίου, χάριν τῶν διωκομένων καὶ περιφρονημένων ὑπὸ πάντων Γνησίων Ὁρθοδόξων, τῶν γνωστῶν ὡς Παλαιομερολογιτῶν· Αὐτὸν ποὺ προτίμησε «συγκακουχεῖσθαι μᾶλλον τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας, ἢτοι ἐπιγείων, ἀπόλαυσιν» (Ἐβρ. ια' 25).

Αὐτὸν, ὁ ὁποῖος ἔφερε ὡς διάδημα πολυτίμων λίθων ὄχι ἐγκόσμια ἀγαθὰ, πλοῦτο, πολυτέλεια,

← Ἐψαλε ἐόρτια τὴν προσφάτως ποιηθεῖσα ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ νεοδοξασθέντος Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσόστομου ὁ Χορὸς «Πάτριον Ἀναλόγιον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ κ. Ἰωάννου Κιαχόπουλου.

Στὸ κέντρο τοῦ ὠραίου Καθολικοῦ τοῦ Μονῆς δέσποζε τραπέζι μὲ τὴν ἁγία Κάρα καὶ τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ τιμωμένου Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσόστομου, τοποθετημένα ἐπὶ τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων του, καὶ ἄνωθεν αὐτῶν ἴστατο ἐστολισμένη ἡ ἱερὰ Εἰκόνα Αὐτοῦ, ἔργο πρόσφατο τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Κατάλληλη Ὁμιλία ἀνέγνωσε ὁ Σεβασμ. Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, ἡ ὁποία δημοσιεύεται ἐνταῦθα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου ἐψάλη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Χοροῦ.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦταν αἰσθητὴ ἡ ἐπισκίασις τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Χρυσόστομου, ἡ φιλόξενη ὑπὸ τὴν σεβαστὴ Καθηγουμένη Ξένη Μοναχὴ Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παρέθεσε κεράσματα στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικούς.

δόξα κοσμική, κέρδη και όφελή, αλλά πού στολιζόταν κατά τόν «ἔσω ἄνθρωπο» με σεμνοπρέπεια και ἀκεραιότητα, με ἐντιμότητα και εὐλικρίνεια, με ἐμβροίθεια και συγκρότηση θαυμαστή, με ἐξαίρετο ἐκκλησιαστικό ἦθος, με φιλοπατρία και φιλανθρωπία, με μία σπάνια και ζηλευτή εὐγένεια και ἀξιοπρέπεια, ἀλλά και με μία ἀπαστράπτουσα ἀνδρεία, και με ἕναν παλλόμενο ἡρωϊσμό ψυχῆς!

Προσήλαμε ὡς τέκνα εὐγνωμοσύνης και ὑπακοῆς, για να ἐκφράσουμε υἱική ἀγάπη και θαυμασμό στον Πνευματικό μας Γεννήτορα και Ὁδηγό, να ἀσπασθοῦμε τὰ εὐώδη Λείψανά του, τὸ ἅγιο Εἰκόνημα του, τὰ πολύτιμα Ἱερά του, να τιμήσουμε τὴν ἀχραντὴ ψυχὴ του, πού ἀγάλλεται ἐν Οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ὁμολογητῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, με πλῆθος στρατιᾶς Οὐρανίων Ἀγγέλων στο ὑπερουράνιο Θυσιαστήριο! Ὁχι για να τὸν «ἀγιοποιήσουμε», διότι ὁ Θεὸς τὸν ἀγίασε και δόξασε, ἀλλά για να διακηρύξουμε και ἐπισήμως, εὐτόλμως και εὐθαρσῶς τὴν βεβαίωση τοῦ θείου Δοξασμοῦ του και τὴν συγκατάλεξή του στο Ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Και τοῦτο, για να λάβουμε χάριν και ἔλεος, να δεχθοῦμε τὴν θεοπειθὴ εὐλογία του, να τοῦ δώσουμε κι ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ χαρὰ, να τοῦ ἀποδείξουμε ὅτι ἂν και περιπέσαμε ἴσως σὲ λάθη και σφάλματα, ὅμως προσπαθήσαμε και προσπαθοῦμε να τηρήσουμε τὴν Παρακαταθήκη του ἀλώβητη. Σὲ μία μάλιστα συγκυρία θαυμαστή: Παραμονές τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ὅπως ἀκριβῶς τότε, τὸ 1935, ὅταν ὁ Στυλοβάτης αὐτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας διακήρυττε με τοὺς συναγωνιστές του ἐπίσημα, ὅτι ἀποκηρύττει τοὺς Καινοτόμους καταπατητὲς τῶν θείων προσταγμάτων και ἀναλαμβάνει τὴν διαποίμανση τῶν Προβάτων τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ ἀγάπη για Χριστό, Ἐκκλησία και Ἑλλάδα.

Μὲ θερμουργὸ Πίστη, με φλογερὴ Ἀγάπη, ἀλλά και με ἀκράδαντη Ἐλπίδα, ἀναφώνησε ὡς ἄλλος Ἀρχάγγελος, ὡς ἄλλη Σάλπιγγα τοῦ θείου Πνεύματος, ὡς ἄλλος Φύλακας και Ποιμένας ἐφάμιλλος τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶν Ἱερεμίου τοῦ Τρανοῦ, Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, ἢ και Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως: «**Μὴ μεταίρωμεν (μὴ μετατοπίζουμε) ὄρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' εἴκωμεν (ἃς μένουμε σταθεροὶ) πανταχοῦ τοῖς τοῦ Πνεύματος νόμοις!**» (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, PG, τ. 59, στλ. 63: Εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην, Ὁμιλία Ζ', παρ. α'). Μὴ διασαλεύσουμε τὴν ἀπ' αἰῶνος ἐορτολογικὴ τάξη τῆς Ἐκκλησίας, τὴν συνυφασμένη με τὸν Πασχάλιο Κανόνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, μὴ φανοῦμε «ἄδικοι» στὰ μικρὰ και «ἐλάχιστοι», διότι δὲν θὰ κρατήσουμε, οὔτε θὰ μᾶς ἐμπιστευθοῦν τὰ «πολλὰ» και μεγάλα! (Πρβλ. Λουκ. ιστ' 10). Μὴ καινοτομήσουμε στο Ἡμερολόγιο, για να μὴ προξενήσουμε Σχίσμα, ὅπως ἐπραξαν οἱ Νεοημερολογίτες, οὔτε να περιπέσουμε στὴν ἄβυσσο τῆς Αἰρέσεως, στον

Οἰκουμενισμό, ὁ ὁποῖος καταβροχθίζει στο στόμα τοῦ ἄδου του ὅσους ἀπεμπόλησαν τὴν Πατρῶα κληρονομία και εἶναι τώρα ἔτοιμοι να διακηρύξουν τοῦτο ἐπίσημα και «συνοδικά»!...

Ἄς ἀφουγκρασθοῦμε τὴν ἡρωϊκὴ ἀπάντηση τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου μας Χρυσοστόμου τοῦ Νέου, στον πειρασμό πού τοῦ ἔθεσε λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ ἐπίγειο τέλος του ὁ διώκτης ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας Σπυρίδων Βλάχος, προτείνοντάς του να ὑποχωρήσει για να τοῦ δοθοῦν οἱ καθυστερημένες ἀπολαβές του:

«**Εἰς τὰς γηραλέας φλέβας μου, εἶπε, ρέει τὸ αἷμα τῆς Ὁρθοδοξίας και δὲν δύναμαι να προδώσω εἰς τὸ γῆρας μου τὸν θησαυρὸν αὐτῆς!**» (Μάρκου Χανιώτου Μοναχοῦ, Τὸ Ἡμερολογιακὸν Σχίσμα, Ἀθῆναι 1975, σελ. 306-307).

Στὴν δὲ κακεντρεχὴ παρατήρηση τοῦ ἀμετανοήτου διώκτη Σπυρίδωνος, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίτες διελύθησαν ἢ διαλύονται, ὁ σθεναρὸς Ἀγωνιστὴς ἀντέταξε θαρραλέα ὅτι αὐτὸ εἶναι ψευδέστατο, και προσέθεσε τὸ ἀθάνατο ἐκεῖνο:

«**Ἀλλὰ και ἂν, καθ' ὑπόθεσιν, ὅλοι οἱ Παλαιοημερολογίται διαρρεύσουν πρὸς τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὡς ἰσχυρίζεσθε, και μείνη εἰς και μόνον, αὐτὸς θὰ εἶμαι ἐγώ!**» (Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης, Ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας και τοῦ ἔθνους, Ἀθῆναι 1981, σελ. 31).

Ἄλλ' ὦ κλεινὸ Ἱεράρχα, ὦ ἱερὰ τῆς Ὁρθοδοξίας Κεφαλή, ὦ καύχημα ἡμῶν και ἐντρύφημα, ἴδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου και εὐφράνθητι! Ἴδε και σκίρτα και χόρευε, ἐν ἀναστασίμῳ θριάμβῳ ἴδε τὰ συναχθέντα «ἐκ δυσμῶν και βορρᾶ και θαλάσσης και ἑώας τὰ τέκνα σου» Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Μοναχικὰ τάγματα, λαὸν Θεοῦ περιούσιον, πάντα πρὸ τῶν Λειψάνων σου, πρὸ τῶν ποδῶν σου, να βεβαιώνουμε και να ὑποσχόμαστε ἐγκαρδίως:

Και στὶς δικές μας φλέβες ρέει τὸ αἷμα τῆς Ὁρθοδοξίας! Δὲν θὰ ἐγκαταλείψουμε, χάριτι Θεοῦ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, δὲν θὰ προδώσουμε τὸν θησαυρόν! Δὲν θὰ κάμψουμε γόνυ στους ψευδοθεοὺς, τὶς πλάνες και τοὺς πειρασμοὺς τῆς πολύμορφης Ἀποστασίας! Θὰ μείνουμε, με τὶς εὐχές σου, πιστοὶ ἕως θανάτου στὴν πατρικὴ σου κληρονομία!

Πάτερ Ἱεράρχα Χρυσόστομε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν!

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, μὴ στερήσεις ἡμᾶς τοῦ πλούτου τῶν θείων δωρεῶν σου!

Ὁμολογητὰ τῆς Ὁρθοδοξίας και Πρόμαχε, εἶθε να ἀνταμώσουμε ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, συνευφραϊνόμενοι αἰωνίως στὴν Ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων, στὴν Δόξα και τὸ Φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ

Τὸ Σάββατο, 15/28.5.2016, τελέσθηκε μὲ κάθε ἱεροπρέπεια, χάρι, τάξι καὶ λαμπρότητα ἡ Θεία Λειτουργία τῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, στὴν ἱστορική Ἱερά Γυναικεία Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θρακομακεδόνων Ἀττικῆς, στὶς παρυφές τῆς Πάρνηθος, τόπο ταφῆς τοῦ νεοδοξασθέντος Ἁγίου καὶ ἀναπαύσεως τῶν ἱερῶν Λειψάνων του.

Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ καρδιά τῆς Ὁρθοδοξίας κτύπησε τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸν ἅγιο τοῦτο χῶρο, ἐφ' ὅσον ἡ σημασία τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος ποὺ πραγματοποιήθηκε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, εἶναι δύσκολο νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιτελέσαντας τοῦτο.

Πρὸ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, εἶχε τεθῆ ἡ ἅγια Κάρα τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας Προμάχου ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὥστε οἱ προσερχόμενοι ἀναρίθμητοι προσκυνηταὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὸν Πειραιᾶ καὶ γενικὰ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς πατρίδος μας ἢ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, νὰ προσκυνοῦν αὐτὴν ἀρῦόμενοι θείαν εὐλογίαν. Οἱ πιστοὶ παρέμεναν ἐκτὸς τοῦ κυρίως Ναοῦ στὸν αὐλεῖο χῶρο τῆς Μονῆς, ὅπου, ὅπως συνέβη καὶ στὸν Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς, ἄκουγαν ἀπὸ τὰ ἡγεῖα, ἀλλὰ καὶ παρακολουθοῦσαν ἀπὸ ὀθόνες ποὺ εἶχαν τοποθετηθῆ σὲ διάφορα σημεῖα, τὰ δραματιζόμενα ἐντὸς Αὐτοῦ.

Στὸν Ὁρθο χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος. Στὸ Ἱερὸ Βῆμα παρίσταντο οἱ Ἀρχιερεῖς, 18 συνολικὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅπως καὶ οἱ Διάκονοι. Στὸν κυρίως Ναὸ παρίσταντο οἱ δεκάδες τῶν Ἱερέων, ὅπως καὶ οἱ προσελθόντες Μοναχοί, ἡ Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Ξένη Μοναχὴ καὶ ἄλλες Μοναχὲς τῆς Μονῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἄλλων Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ ἄλλα μέρη, ὡς καὶ ὁ Χορὸς τῶν Ἱεροσαλτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπέδωσε ἐξοχα τὰ ψαλλόμενα μέλη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Νεκταρίου Κατσιρή.

Στὴν Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος μὲ συλλειτουργοὺς τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη καὶ Πρωθιεράρχη τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασποράς κ. Ἀγαθάγγελο καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς: Σεβασμ. Μητροπολίτας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, οἰκεῖο Ἱεράρχη, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιο, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριο, Δημητριάδος κ. Φώτιο, Τορόντο κ. Μωϋσῆ, Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο, Ὁρωποῦ

καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπο Κισινέβ κ. Γεώργιο, τοὺς Σεβασμ. Ἐπισκόπους Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιο, Λούνης κ. Σίλουανὸ καὶ Ἴτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιο, καὶ τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

Τὰ τῆς τάξεως καὶ ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τοῦ Τυπικοῦ φρόντιζαν μὲ ἐπιμέλεια οἱ τρεῖς Τελετάρχαι Πανος. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος, Αἰδ. Πρωτ. π. Μιχαῆλ Κωνσταντιντίδης καὶ Αἰδ. Πρεσβ. π. Στυλιανὸς Τομαῆς.

Τὸν Πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβασμ. Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἡ Ὁμιλία τοῦ ὁποῖου δημοσιεύεται κατωτέρω.

Ἀναφορὰ στὴν προηγηθεῖσα Διορθόδοξο Σύσκεψι τῆς Πέμπτης καὶ ἀνάγνωσι τοῦ σχετικοῦ κυκλοφορηθέντος ἐνημερωτικοῦ Δελτίου Τύπου περὶ Αὐτῆς ἐγίνε ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθαν στὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ, ὅπου εἶχαν τοποθετηθῆ τὰ ἱερά Λείψανα, ἡ Κάρα καὶ ἡ ἱερά Εἰκόνα τοῦ νεοδοξασθέντος Ἁγίου, καὶ ἀναγνώσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντα ἡ Συνοδικὴ Πρᾶξις Διακηρύξεως Αὐτοῦ, ἐκτυπωμένη καλλιτεχνικῶς.

Ἐν συνεχείᾳ, ψαλλομένων στίχων ἀργῆς Δοξολογίας, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ὑπέγραψαν τὴν Πρᾶξι Διακηρύξεως ἐπὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου ἐψάλη πανηγυρικῶς ὅπως καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ εὐλογήθηκαν τὰ Κόλλυβα πρὸς τιμὴν του, φέροντα ἐπ' αὐτῶν τὴν ἱερὰ Μορφὴν του.

Ὁ δὲ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος παρέδωσε τεμάχια τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου Αὐτοῦ μετὰ Συνοδικοῦ Πιστοποιητικοῦ γνησιότητος στὸν Σεβασμ. Πρωθιεράρχη τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ στοὺς Ἀντιπροσώπους τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ρουμανίας.

Ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὡς οἰκεῖος Ἱεράρχης καὶ κυρίως ὑπεύθυνος γιὰ τὴν διοργάνωσι τῆς θαυμασίας Τελετῆς, ἀνέγνωσε λογύδριον εὐχαριστίας, πρὸς ἔκφρασιν εὐχαριστιῶν στοὺς κοπιᾶσαντας καὶ σὲ ὅσους συνέβαλαν στὴν ἄψογη διεξαγωγή Αὐτῆς, ἥτοι στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸν Σεβασμ. κ. Γερόντιο γιὰ τὴν συνεργασία ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ, στὸν Σεβασμ. κ. Κυπριανὸ γιὰ τὴν ὅλη συμβολὴ καὶ γιὰ τὴν συγγραφὴ καὶ κυκλοφορῆσι τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ νεοδοξαθέντος Ἁγίου, στοὺς Κληρικούς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἦλθαν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, στὸν παριστάμενον Δήμαρχο Ἀχαρνῶν κ. Κασσαβό, στὶς ἀρχές ἀσφαλείας (Ἀστυνομία, Τροχαία) γιὰ τὴν ἀναγκαία συνεισφορά τους καὶ γενικὰ σὲ ὅλους τοὺς συμμετασχόντας, εὐχρηθεῖς τὰ δέοντα.

ἁγίας Κάρας φερομένης ὑπὸ Ἀρχιερέων, περίξ τοῦ Ναοῦ, διὰ μέσου τοῦ παρισταμένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔρραине μὲ ἄνθη εὐλαβείας αὐτά, σὲ ἔξαρσι εὐσεβείας, συγκινήσεως καὶ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγινε ἡ Ἀπόλυσις ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ ὅλη πομπὴ εἰσήλθε καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Σὲ ὅλους τοὺς προσελθόντας διενεμήθησαν εὐλογίες, ἡ τυπωθεῖσα Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου σὲ μικρὰ εἰκονάκια, ὅπως καὶ τρόφιμα.

Στοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικούς παρετέθη τράπεζα, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος δίδεινε ἀναμνηστικὸ ὑλικόν, τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, τὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία Αὐτοῦ, μία καλλιτεχνικὴ ἔκδοσι μὲ ἐπιστασία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, περιέχουσα καὶ ἄλλα βοηθητικὰ καὶ ἐνδιαφε-

Ἀκολούθησε περιφορὰ τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν Λειψάνων, φερομένων ὑπὸ Κληρικῶν, ὡς καὶ τῆς

Ὁμιλία κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ Διακηρύξει
Σάββατον πρὸ Σαμαρείτιδος, 15/28.5.2016

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (1870-1955)

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων» (Παροιμ. ἰ' 7)

† Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς·
Τίμιον Πρεσβυτέριον·
Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες·
Τέκνα ἀγαπητὰ τῆς Ἐκκλησίας μας·

α. «Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων»

ΣΗΜΕΡΑ, μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Νύμφη τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, πεποικιλμένη τῇ Θεῖα Δόξῃ, καὶ φέρουσα περιβολὴν «βύσσινον λαμπρὸν, καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων ἐστι»¹, προσκαλεῖ καὶ προτρέπει τὰ Τέκνα Της νὰ συγκροτήσουν χορὸν πνευματικόν, νὰ κροτήσουν τὰς χεῖρας, καὶ νὰ πλέξουν Ἐγκώμια στὸν Νεοφανῆ Ἅγιον καὶ Πατέρα μας, στὸν Ὁμολογητὴν Ἱεράρχην Χρυσόστομον.

Ναί· Ἐγκώμια πρέπει καὶ στέφανοι Ἐπαίων καὶ Εὐχαριστιῶν ἀρμόζουν στοὺς Δικαίους, διότι τὰ δικαιώματα-οἱ ἀρετὲς τῶν Ἁγίων, στολίζουν τὸ λαμπρὸν καὶ καθαρὸν βύσσινον-βασιλικὸν ἔνδυμα τῆς Αἰώνιας Νύμφης τοῦ Χριστοῦ.

Πράγματι, «Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»², ἡ ἀνάμνησις τοῦ Δικαίου καὶ Ἐναρέτου καὶ Ἁγίου ἐν Χριστῷ, ἔστω καὶ ἐὰν Αὐτὸς δὲν εὑρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν σωματικῶς, εἶναι εὐχάριστος, εὐφημος, οἰκοδομητικὴ, συνοδεύεται ἀπὸ εὐγνώμονα ἐγκώμια, καὶ εἶναι παντοτινῆ-αἰώνια.

β. Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης...;

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου·

Καὶ ποῖος ἄρα γε ἄλλος Δίκαιος σπὴν Ἑλλάδα μας, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, θὰ συνεκέντρωνε τόσα δικαιώματα-ἀρετὲς, τόσα χαρίσματα καὶ δωρεὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε ἡ Μνήμη αὐτοῦ νὰ γίνεται καὶ νὰ τελῆται μετ' Ἐγκώμια καὶ λατρευτικὲς Συνάξεις;

• Ποῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ Ἀγιώτατος Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης Χρυσόστομος;...

Ὁ Ποιμὴν Αὐτὸς ὁ Καλός, ὁ θυσιασθεὶς πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ὑπὲρ τοῦ λογικοῦ Αὐτοῦ Ποιμνίου· ὁ ἀναβλαστήσας ἐκ τῶν εὐσεβεστάτων Γεωργίου καὶ Μελπομένης Καβουρίδου ἐκ Μαδύτου τῆς Θράκης· ὁ σπουδάσας καὶ ἀριστεύσας καὶ διακριθεὶς ἐν σοφίᾳ, εὐρυμαθεὶς καὶ ἤθει φωτεινῷ εἰς τὴν περιώνυμον τότε Σχολὴν τῆς Χάλκης· ὁ κοσμήσας ὡς Ἱεράρχης τὴς εὐκλεεῖς Μητροπόλεως τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ἱστορικῆς λέγων Ἰμβρου, τῆς ἐλληνικωτάτης Πελαγονίας καὶ τῆς ἀκριτικῆς Φλώρινας· ὁ ἐγκαταλείψας τὴν Ἡμερολογιακῆ-Εορτολογικῆ Καινοτομίαν κατὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ ἠγνηθεὶς θεοφιλῶς τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων μέχρι τῆς ὀσιακῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, κατὰ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1955 ἐκ. ἡμ.

Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, λόγῳ τῆς πυκνότητος καὶ δαψίλειας τῶν θεῶν δωρεῶν, ἀνεδείχθη εἰς πόλιν ἐπάνω ὄρους κειμένην³;

• Ποῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Χρυσόστομος ὁ Νέος;...

Τὸ σκεῦος αὐτὸ τῆς Χάριτος, ὁ θεοκίνητος Ἱεράρχης, ὁ

← ροντα στοιχεῖα περὶ τοῦ Ἁγίου. Στοὺς δὲ Ἀρχιερεῖς παρεδόθησαν εὐλογίαι καὶ ἐπίσης μικρὸ τμήμα ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου γιὰ ὅλες τὴς Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὲς τῆς Ἐκκλησίας μας Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ, μετ' σχετικὸ συνοδευτικὸ Συνοδικὸ Πιστοποιητικὸ γνησιότητος.

Ὅλοι ὅσοι εἶχαν τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ παρίστανται προσευχητικὰ καὶ νὰ βιώσουν αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ μεγαλεῖο τῆς ἡμέρας, βεβαιώνουν γιὰ τὴν πλούσια Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐγίνε αἰσθητὴ στὴν ἀπονομὴ τοῦ δικαίου ἐπαίνου γιὰ τὸν Ἅγιο Ἱεράρχην Χρυσόστομο, ὡς καὶ γιὰ ἕναν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ γιὰ μία ἐλπιδοφόρα ἀνανέωσι τῆς ἱερᾶς Κληρονομίας τῆς Πατρῶας Παραδόσεως, σὲ μία κρίσιμη ἱστορικὴ καμπὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, τὴν ὁποίαν καλούμεθα ἐπιτακτικὰ νὰ διαφυλάξουμε καὶ μεταλαμπαδεύσουμε μετ' φρόνημα ἀνδρεῖο καὶ ὁμολογιακὸ, μετ' τόλμη καὶ ἀποφασιστικότητα, μετ' διάκρισι καὶ ἀγάπη.

Οἱ εὐχὲς τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσόστομου εἶθε νὰ σκέπουν καὶ ὀδηγοῦν ἅπαντας τοὺς γνησίους Ὁρθοδόξους, τὰ κοντινὰ καὶ μακρινὰ πνευματικὰ τέκνα Αὐτοῦ, στὴν ἀποστατικὴ ἐποχὴ πού ζοῦμε, ἡ δὲ ἐνότης τῶν ὅπου γῆς Ὁρθοδόξων νὰ ἐνισχύεται καὶ διευρύνεται πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας Του!

ἀναλωθείς ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὀλόκληρον εἰς σθεναροὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ κατὰ τῆς οἰκουμενιστικῆς Καινοτομίας· ὁ ἐξορισθεὶς δύο φορές, τὸ 1935 καὶ τὸ 1951, εἰς προκεχωρημένην μάλιστα ἡλικίαν· ὁ ὑψωθείς εἰς τὸ εὐκλεὲς βᾶθρον τῶν Προμάχων τῆς Ἀποστολικῆς, Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παραδόσεως· ὁ διαλάμπας ὡς φαεινοτάτη Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Ἐθνικὴ Μορφή, ὡς ρήτωρ γλαφυρώτατος καὶ ὡς συγγραφεὺς πολυγλωσσώτατος καὶ καταλιπὼν ὡς ἐντύπωμα τῶν εὐσεβῶν ὑπὲρ τὰς χιλιάς πεντακοσίας (1.500) σελίδας σὲ βιβλία, περιοδικὰ καὶ ἐπιστολές· ὁ ἐλέγξας σθεναρῶς τοὺς Καινοτόμους καὶ καθαιρέσας τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίτου Σταυροῦ τὶς πλάνες καὶ κακοδοξίας τῆς Δύσεως.

Ποῖος ἄλλος κατέστησε ἑαυτὸν τόσον εὐρὺ θησαυροφυλάκιον τῶν ἀγαθῶν, τῶν πολυειδῶν Χαρισμάτων τῆς Παναγίας Τριάδος, ὥστε νὰ ἀποτελῇ τὸ φῶς τοῦ κόσμου⁴;

• Ποῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ Ὁμολογητῆς Ἱεράρχης μας Χρυσόστομος ὁ Θαυματουργός;...

Ὁ Δούλος αὐτὸς ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος καὶ ἀγαθός, ὁ πιστὸς καὶ καλὸς αὐτὸς Οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ⁵, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη ὀσιακῶς, φέρων τοὺς πολλαπλοὺς στεφάνους τῆς θείας Δόξης καὶ ἐγκαθιδρυθεὶς εὐθὺς σπὴν Κοινὴ Συνείδησι τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ ὡς Ἅγιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ὁμολογητῆς, ὡς Θεολόγος τῆς Παραδόσεως, ὡς Διακεκριμένο Μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

γ. Ἀπὸ τὴν «τοπικὴ» σπὴν «καθολικὴ»

βίωσι τῆς Ἀγιότητος

• Ἐκκλησίαι πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας

Ἀγαπῆτοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμερα σπὴν μεγάλην αὐτὴν Λειτουργικὴ Σύναξι, προκειμένου νὰ τιμήσουμε μετ' Ἐγκωμίων τὴν Μνήμη τοῦ Δικαίου καὶ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου.

Ἡ τιμὴ αὐτῆ, μάλιστα ἐν Ἐκκλησίᾳ Μεγάλῃ καὶ ἐν συλλειτουργίᾳ πολυαρχιερατικῆ καὶ διορθοδόξῃ, ἐπισφραγίζει, ἐπιβεβαιώνει καὶ ἐπισημοποιεῖ τὴν τοπικὴ βίωσι⁶ τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, δηλαδὴ αὐτὸ τὸ βίωμα καὶ τὴν πίστι καὶ τὴν αἴσθησι, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ ἐξεφράζοντο ἀβιάσιως καὶ ἐξακολουθητικῶς σὲ τοπικὸ καὶ ὁποσδήποτε περιωρισμένο ἐπίπεδο.

Ἡ Ἀγιότης αὐτῆ διαπιστώνεται καὶ μαρτυρεῖται πρωτίτως ἀπὸ τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, τὰ ὁποῖα εὐωδιάζουν καὶ θαυματουργοῦν· ἐπίσης, διαπιστώνεται καὶ μαρτυρεῖται ἀπὸ ἄλλες Ἁγίες Μορφές τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας μας, μεταξὺ τῶν Ὁποίων καὶ ὁ γνωστὸς Ἅγιος Γέρων Ἰωάννης (Βαζεβανόπουλος, † 27.1.1966) τῆς Ἀμφιάλης.

Χρέος μας σήμερα εἶναι νὰ προβοῦμε σπὴν Διακήρυξι τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου μας, ὥστε νὰ ἐνημερωθῇ τὸ σύνολο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ διευρυνθῇ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου, προκειμένου πλέον νὰ μεταβοῦμε ἀπὸ τὴν τοπικὴ βίωσι, σπὴν καθολικὴ βίωσι τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον.

Θὰ πρέπει ὁμως νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς ἐναντι τῆς Ἱστορίας.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀποκρύπτεται, ὅτι ὁ Ὁμολογητῆς Ἱεράρχης μας, ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος, εἶχε πολεμηθῆ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πολεμῆται καὶ νὰ ἀμφισβητῆται ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς καινοτόμους Οἰκουμενιστάς, πρᾶγμα εὐλογον, ἀλλὰ παραδόξως καὶ ἀπὸ τινὰς Ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι

ἀκολουθοῦν μὲν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο, ἀλλὰ δὲν ἔχουν Εὐχαριστιακὴ Κοινωνία μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας.

Οἱ αἰπάσεις τῶν Ἀδελφῶν μας αὐτῶν ἔχουν τυποποιηθῆ, ἔχουν δηλαδὴ λάβει στερεότυπον χαρακτῆρα, ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ ὄγδονταετίαν ἀδιακόπως καὶ διακρίνονται ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὴν ἄγνοια ἢ παραθεώρησι τῶν πατερικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν κριτηρίων καὶ κανόνων προσεγγίσεως καὶ κατανοήσεως μιᾶς προσωπικότητος –καὶ μάλιστα πολυέδρου, πολυδιαστάτου καὶ χαρισματικῆς· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ ἕναν «ζῆλον, οὐ κατ' ἐπίγνωσιν», ἕναν «ζῆλον πικρὸν»⁷, ὁ ὁποῖος ἐμφορεῖται συνήθως ἀπὸ ἔμμονες προκαταλήψεις καὶ ὑποψίες, ἐνίοτε δὲ ἀπὸ ἀδικαιολόγητη ἐμπάθεια καὶ νοσηρὰ ἐσωστρέφεια καὶ ἀπομονωπισμὸ.

• Εἶναι γνωστὴ παλαιόθεν ἡ ἰδιάζουσα αὐτῆ συμπτωματολογία, τὴν ὁποία περιέγραφε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὡς ἐξῆς: «ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι (δικόνια)»· «ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶ (φτριασμοί), διχοστασίαι, αἰρέσεις (διαφωνίαι)»⁸.

Τί συμβαίνει λοιπόν;...

Ὁ Ὁμολογητῆς Ἱεράρχης μας παρερμηνεύεται συστηματικῶς ὑπὸ τινῶν Ἀδελφῶν μας.

Ἀπευθύνουμε, ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἱστορικῇ εὐκαιρίᾳ, Ἐκκλησίᾳ Ἀγάπης πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μας αὐτούς:

• Ἀναθεωρήσατε τὰ κριτήριά Σας!

• Ἀκόμη καὶ τὰ πιθανὰ λάθη ἐνὸς ὁποσδήποτε μὴ ἀλαθῆτου ἀνθρώπου· Ἱεράρχου ἐξα-

νεμίζονται τόσον πρὸ τῆς μεγίστης προσφοράς Αὐτοῦ σπὴν Ἐκκλησίᾳ, ὅσον καὶ πρὸ τῶν ἀναμφισβητήτως ἀγαθῶν Αὐτοῦ προθέσεων καὶ τῆς τελικῆς Αὐτοῦ Καλῆς Ὁμολογίας.

• Ἐστω καὶ ἐὰν θὰ ἐξελαμβάνοντο ὡς λάθη διατυπώσεις τινὲς Αὐτοῦ ἐκκλησιολογικῆς, πάντως δὲν ἦσαν αἰρέσεις καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὐτὲς ἔχουν ἤδη ξεπερασθῆ, τὸ δὲ ζητούμενον σήμερα εἶναι ἡ ἔνωσις καὶ ἐνότης μας καὶ ἡ κοινὴ στάσις μας ἐναντι τοῦ συγκρηπιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

δ. Ἱστορικὸ Γεγονὸς μὲ πολλαπλὰ «Μηνύματα»

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Πατέρες καὶ Μπότερες·

Ἀγαπῆτοι Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ!»!...

Ἡ σημερινὴ Πράξις τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Πρωθιεράρχου μας ἀποτελεῖ ἕνα Ἱστορικὸ Γεγονὸς μὲ πολλαπλὰ Μηνύματα: τόσο πρὸς τὰ ἔσω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ἀνανεώνει τὴν εὐγνώμονα ἀναφορὰ πρὸς τοὺς συγχρόνους Πατέρας μας καὶ ἀναωπυρώνει τὸν ἔνθεο καὶ ἅγιο ζῆλο τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας· ὅσο καὶ πρὸς τὰ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ὑπομιμνήσκει στοὺς καινοτόμους Οἰκουμενιστάς, ὅτι ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Συνείδησις παραμένει ἀνύστακτος καὶ γρηγοροῦσα καὶ κατακρίνουσα καὶ ἀπορρίπτουσα τὶς ποικίλες συγκρηπιστικὰς ἐκτροπὲς τούτας.

Ἐν κατακλείδι, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Διακήρυξις τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου θὰ ἐφελκύσῃ σπὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ἀλλὰ καὶ στοὺς Ὁμοδόξους Ἀδελφούς μας δαψίλειαν Χάριτος καὶ Εὐλογίας, πρὸς συνέχισιν τῆς Μαρτυρίας μας ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ.

Ἡ Πράξις αὐτῆ, τρεῖς ἐβδομάδες πρὸ τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν⁹, μόνον ὡς σημείον

δύναται να χαρακτηρισθῆ και ὡς ἔκφρασις τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

ε. Ἐπίμετρον

• Σημεῖα τινα και Θαύματα

1. Διήγησις Μελλπομένης Ζαχαρίου, ἀνεπιᾶς τοῦ Ἁγίου

«...**Εἶχε** [ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος] Ἐξομολόγο τὸν π. Ἰωάννη [Βαξεβανόπουλο, τῆς Ἀμφιάλης]... Και ὁ π. Ἰωάννης τὸ μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητὸ ἔπεσε νὰ ξεκουρασθῆ... Και βλέπει ἕνα ὄνειρο...

Βλέπει ὅτι βρέθηκε σὲ μεγάλη πεδιάδα... Στὸ μέσον δύο νέοι κάρφωναν ἕνα θρόνο... Και λένε στὸν π. Ἰωάννη: “Βοήθησέ μας νὰ τὸν τελειώσουμε γρήγορα!...”. Και ὁ π. Ἰωάννης ἀκούμπησε τὸ χέρι του νὰ στηρικθῆ ἐπάνω στὸν θρόνο [ὥστε] νὰ μὴ κουνιέται ὅταν καρφώνουν... Δὲν πρόλαβε και λένε: “Ἐτοιμος εἶναι...”. ...Ἐλαμπε ὁ θρόνος... Και ἔσκυψε ἀπὸ κάτω νὰ δῆ ποῦ ἔβαλαν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν φῶτα... Ὁ θρόνος ὅμως ἔλαμπε...

Λένε [στὸν π. Ἰωάννη]: “Πήγαινε νὰ τὸν εἰδοποιήσης... Εἶναι ἔτοιμος ὁ θρόνος του...”. Λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Ποῖόν [νὰ εἰδοποιήσω];...”. Λένε: “Τὸν ἅγιο Φλωρίνης...”. Λέει: “Ἐσεῖς ποιοὶ εἴσθε;...”. Λένε: “Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος και ἐγὼ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος...”. [Λέει ὁ π. Ἰωάννης]: “Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πάω νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πράγμα... Νὰ τοῦ τὸ πῆτε Ἐσεῖς...”. [Λένε]: “Κι ἐμεῖς θὰ τοῦ τὸ ποῦμε, ἀλλὰ νὰ τοῦ τὸ πῆς κι ἐσύ...”.

Ξύπνησε ὁ π. Ἰωάννης και ἐσκέπετο: “Πῶς νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πράγμα;...”. Δὲν ἤθελε νὰ τοῦ τὸ πῆ... Φοβότανε...

Ἐν τῷ μεταξῦ, ἐνῶ σκεπτόταν αὐτὸ, πάει ὁ θυρωρὸς ἀπὸ τὰ Γραφεῖα και τοῦ λέει: “Νὰ ἔλθης στὸ σπίτι τοῦ Σεβασμιωτάτου, γιατί σὲ θέλει...”. [Ὁ π. Ἰωάννης σκέφθηκε:] “

Ἐ, και μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἴσως μπορέσω νὰ τοῦ τὸ πῶ, τὸ ὄνειρο ποῦ εἶδα...”.

Ἦρθε λοιπὸν στὸ σπίτι [στὴν Κυψέλη]... Ὁ θεῖος [ὁ Ἅγιος] ἔκανε περίπατο πάντοτε τὸ ἀπόγευμα μία ὥρα... Ἀλλὰ, ἄρρησε πολὺ ἐκεῖνο τὸ βράδυ και βιαζόταν ὁ π. Ἰωάννης, γιατί καθόταν μακριὰ στὴν Νέα Ἀμφιάλη, πάνω, μετὰ τὸν Πειραιᾶ... Σηκώθηκε νὰ φύγῃ...

Ἐν τῷ μεταξῦ ἦρθε ὁ θεῖος και πήγαινε μέσα... Ἐκαναν μία ὥρα σχεδόν... Στὸ τέλος λοιπὸν τοῦ λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Σεβασμιώτατε, Σᾶς εἶδα σ’ ἕνα ὄνειρο, ἀλλὰ διστάζω νὰ Σᾶς τὸ πῶ...”. [Τοῦ λέει ὁ Ἅγιος:] “Ὅχι, θέλω νὰ μοῦ τὸ πῆτε... Τὸ ἀπαπῶ, θέλω νὰ μοῦ τὸ πῆτε...”. Λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Σᾶς εἶδα αὐτὸ και αὐτὸ τὸ ὄνειρο...”. Λέει [ὁ Ἅγιος]: “Τὸ ξέρω... Ἐκλήθην... Θὰ φύγω, γι’ αὐτὸ Σᾶς κάλεσα, νὰ ἐξομολογηθῶ...”.

(Ἀπομαγνητοφώνησις)

2. Διήγησις Ἀδελφότητος Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου.

«Ὁ ἅγιος Φλωρίνης, κατὰ τὴν εὐσεβῆ ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ, ὅταν ἐκοιμήθη τὸ 1955, ἐτάφη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἔμπροσθεν τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ (IB’ αἰ.) τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς μέγα κοινοτάφιον...

Ἀρκετὰς ἡμέρας μετὰ, θέλων νὰ ἐτοιμάσῃ τὸν τάφον διὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον, ὁ π. Μερκούριος Καλοσκάμης κατῆλθε διὰ κλίμακος εἰς τὸ κοινοτάφιον και εἶδεν, ὅτι ὁ νεκρὸς ἦτο ἀναλλοίωτος, τὸ δὲ πρόσωπον Αὐτοῦ ἦτο ἰδρωμένον και ἀνέδιδεν εὐωδίαν τινά...

Τούτο πολλὰκις διηγεῖτο και ὁ Πνευματικὸς τοῦ π. Μερκουρίου, ὁ π. Παῖσιος Φ. ...».

«**Τὸ** 1960 ἐγένεν ἡ ἐκταφὴ τοῦ ἁγίου Φλωρίνης... Τότε ἡ Ἱερὰ Μονὴ μας δὲν εἶχεν ἀκόμη ὀλοκληρωθῆ, ἐκτίετο... Πολλοὶ ἐργάτες εὐρίσκοντο εἰς τὸ κτήριον και ἔκτιζαν πέτρες...

Ἐξῆλθεν ὅμως ἐκ τοῦ μνήματος και τῶν ἱερῶν Λειψάνων τόση εὐωδία, ὥστε ὅλοι οἱ ἐργάτες κατέβησαν διὰ νὰ ἴδουν τὴ συμβαίνει...

Τὴν ὑπερφυσικὴν και δυνατὴν αὐτὴν εὐωδίαν ἠσθάνθησαν και οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, αἱ Μοναχὰι και οἱ συγγενεῖς...».

«**Πολλοὶ** πολλὰκις αἰσθάνονται εὐωδίαν, ὅταν προσκυνοῦν τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ ἁγίου Φλωρίνης...».

Τούτο ἐπίσης συμβαίνει τὴν ἡμέραν τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου...

Τούτο ἐγένεν ἰδιαίτερος αἰσθητὸν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν πενήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, ἦτοι τὸ ἔτος 2005...».

«**Ἡ** Γερόντισσα Κ.Ζ. εἶχεν εὖρει τὸ ἔτος 1944, κατὰ τοὺς βομβαρδισμούς, ἕνα ὄρφανὸν τετραετὲς κοράσιον, τὸ ὁποῖον προστάτευεν... Ὅταν ἡ Γερόντισσα ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἔφερε μαζί της και τὸ ὄρφανὸν αὐτό, διὰ νὰ μείνῃ...

Τὸ κοράσιον ὅμως ἐδαιμονίζετο, ἐβασανίζετο, διότι ἐκοινωνε τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἐνῶ ἦτο ἀβάπτιστον, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως αὐτοῦ, ἀλλὰ και τῆς Ἀδελφότητος...».

Μετὰ τὴν Κοίμησιν και τὴν ταφὴν τοῦ ἁγίου Φλωρίνης, ἐφανερώθη ὁ Ἅγιος εἰς τὸν ὕπνον τῆς βασανιζομένης ὄρφανῆς και τῆς εἶπε: “Νὰ εἴπης εἰς τὸν Γέροντα Παρθένιον, τὸν Κτήτορα τῆς Μονῆς, νὰ κοιτάξῃ εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον τὸν τάδε Ἱερὸν Κανόνα...”.

«Ὁ Γέροντας πράγματι ἐκοίταξε και ἀνέγνωσεν, ὅτι ἐὰν ὑπάρχη ἀμφιβολία διὰ τὸ ἐὰν ἔχη βαπτισθῆ ἢ ὄχι κάποιος, τότε ἐπιτρέπεται αὐτὸς νὰ βαπτισθῆ...».

Κατόπιν αὐτῆς τῆς πληροφορίας, ἐβάπτισαν τὴν ὄρφανὴν και μετὰ τὸ Βάπτισμα ἔφυγε τὸ δαιμόνιον. Ἡ ἱαθεῖσα τὸσον θαυμαστῶς ἐγένεν ἐν καιρῷ και Μεγαλόσχημος Μοναχῆ...».

3. Διήγησις Ἐ. Γ.

«**Θαῦμα** σὲ δαιμονιζομένη κατὰ τὴν ἐκταφὴν τοῦ Ἁγίου πιστοποιήσε και ὁ κεκοιμημένος Ἅγιος Χίου Στέφανος σὲ προσωπικὴ μας συνομιλία στὴ Χίο».

«...**Ἐνα** χαριτωμένο σπιγμιότυπο μὲ ἕναν ἐκ τῶν ἐργατῶν μιᾶς οἰκοδομῆς ποῦ ἔτυχε νὰ οἰκοδομεῖται πλησίον τοῦ Μοναστηρίου, και ὁ ὁποῖος ἦταν “Ματθαϊκός”.

Κατὰ τὴν ἐκταφὴν τῶν Ἁγίων Λειψάνων αἰσθάνθηκε τὴν εὐωδία... Πῆγε νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὸ φαινόμενο...

Ἐπειτα τὸ διηγήθηκε στοὺς “Ματθαϊκούς”, οἱ ὁποῖοι γι’ αὐτὸ ποῦ εἶπε τοῦ διάβασαν συγχωρητικὴ εὐχή...».

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα και εὐχαριστία! Ἀμήν!

[1] Ἀποκαλ. ιθ’ 8. / [2] Παροιμ. ι’ 7. / [3] Πρβλ. Μαθ. ε’ 14. / [4] Πρβλ. Μαθ. ε’ 14. / [5] Πρβλ. Μαθ. κδ’ 45, κε’ 21· Λουκ. ιβ’ 42· Α’ Πιτρ. δ’ 10· Α’ Κορινθ. δ’ 1. / [6] Μητροπολίτου Ὁρωποῦ και Φυλῆς Κυπριανοῦ, «Ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν Ἀναγνώρισιν τῶν Ἁγίων» (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2014/10/22/20141022aAnagnorisisAgion.pdf>). / [7] Ρωμ. ι’ 2· Ἰακώβ. γ’ 14. / [8] Α’ Κορινθ. γ’ 3· Γαλ. ε’ 20. / [9] Βλ. Διορθόδοξος Σύσκεψις Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ὄψει τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν-Δελτίον Τύπου (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2016/05/27/20160527aDiorthodSyskepsis.pdf>).

Διορθόδοξο Συλλείτουργο στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος, 16/29.5.2016, σὰν συνέχεια καὶ προέκτασι τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Διακηρύξεως τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου (Καβουρίδου) τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, τελέσθηκε Διορθόδοξο Συλλείτουργο στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου στὴν Νέα Φιλαδέλφεια Ἀττικῆς.

Τῆς πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προΐστατο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης καὶ Πρωθιεράρχης τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς κ. Ἀγαθάγγελος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Τορόντο κ. Μωϋσῆς, Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, Ὠρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κισινὲβ κ. Γεώργιος τῆς Ρωσικῆς Διασποράς, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ἰασιού κ. Γλυκέριος καὶ Σιμπιού κ. Εὐλόγιος τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης καὶ Ἐξαρχος Ἰταλίας κ. Σιλουανός καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος ἀρκετοὶ Ἱερεῖς καὶ καλλίφωνοι Διάκονοι, τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Τῶν προσεγγένων ἱερῶν Ἀναλογίων προΐσταντο ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ κ. Νεκτάριος Κατσίρης καὶ ὁ κ. Βασίλειος Μαρινέας.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀνέγνωσε τὸ ἐγκριθὲν ἐκτενὲς Μήνυμα τῆς Διορθόξου Συσκέψεως τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 13/26.5.2016, «*Ἡ Ὑγιαίνουσα Διδασκα-*

λία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἡ λεγομένη Μεγάλη Σύνοδος τῶν Οἰκουμενιστῶν - Ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία ἐναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

Στὸ τέλος τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος ἀπηύθυνε σύντομο εὐχαριστήριο χαιρετισμό, καὶ ἐν συνεχείᾳ, οἱ πιστοὶ εἶχαν τὴν εὐκαιρία λαμβάνοντας τὸ Ἀντίδωρον ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο κ. Ἀγαθάγγελο νὰ προσκυνοῦν τμῆμα ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ νεοδοξασθέντος Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου, τὸ ὁποῖο ἐβάσταζε ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος κ. Φώτιος.

Μετὰ τὴν Διορθόδοξη Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, παρετέθη στὴν ἐνοριακὴ αἴθουσα, στὸ ἰσόγειο τοῦ Ναοῦ, τράπεζα καὶ ἐν συνεχείᾳ, καὶ πάλι στὸν Ναό, ὑπεγράφησαν τόσο τὸ Κείμενο τῆς Πράξεως Διακηρύξεως τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, ὡς δεῦτερο πρωτότυπο, ὥστε νὰ φυλάσσονται ἀντίστοιχα κείμενα στὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Θρακομακεδόνων, ὅπου τὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου, ὅσο καὶ ἡ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Διορθόξου Συσκέψεως «*Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθόξου Χριστιανοῦ*».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έτήσιο Μνημόσυνο

Άρχιμ. π. Άμβροσίου Ψωμιά στην Χίο

ΤΟ Σάββατο, 1/14.5.2016, ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τέλεσε στην Ίερά Μονή Αγίων Πατέρων Προβατείου Όρους Χίου τó έτήσιο Μνημόσυνο τού άειμνήστου Γέροντος τής Μονής Άρχιμ. π. Άμβροσίου Ψωμιά. Στην Θεία Λειτουργία και στό Τρισάγιο έπί τού Τάφου τού μακαριστού Κληρικού τής Έκκλησίας μας π. Άμβροσίου έλαβαν μέρος ό διάδοχος αύτου Ήγούμενος τής Μονής Άρχιμ. π. Άθανάσιος, και οι συνοδοί τού Άρχιερέως Ίερομ. π. Θεόφιλος και Διάκονοι Λεωνίδας και Κωνσταντίνος. Παρέστησαν πολλοί προσκυνηταί και συμπαραστάται τής Μονής, οι όποιοί εύχήθηκαν γιά τήν άνάπαυση τού μακαριστού Γέροντος, άγαπητού στην κοινωμία τής Χίου, στόν όποϊον αναφέρθηκε στην σχετική Όμιλία του ό Σεβ. Τοποτηρητής κ. Χρυσόστομος.

Έπιστολή στόν Ύπουργό Παιδείας

Άριθμός Πρωτ. γ – 2406

Έν Άθήναις, 05 / 18 - 05 - 2016

Πρός
Έξοχώτατον Ύπουργόν Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων
κ. Νικόλαον Φίλην
Άνδρέα Παπανδρέου 37
151 80 Άμαρούσιον

Έξοχώτατε κ. Ύπουργέ· Χριστός Άνέστη!

ΣΧΕΤΙΚΑ με τήν ύπουργικήν άπόφασιν δια τήν λειτουργίαν τών όλοήμερων Σχολείων τού έρχομένου σχολικού έτους, ή όποία προβλέπει τήν μείωσιν τής διδασκαλίας τού μαθήματος τών θρησκευτικών εις τās τάξεις Ε΄ και ΣΤ΄ άπό δύο εις μίαν ώραν άντιστοιχώς, ή Ίερά ήμών Σύνοδος τής Έκκλησίας τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Έλλάδος έκφράζει τήν δυσαρέσκειαν και διαμαρτυρίαν Αύτης· και τούτο, διότι θεωρούμεν ότι εις μίαν τοιαύτην κρίσιμον καμπήν εις τήν πορείαν τής πατρίδος και τού λαού μας, δέν θα έπρεπε νά ύπάρξη έλάττωσις διδασκαλίας τού μαθήματος τών θρησκευτικών, άλλα ενίσχυσις του.

Εΐναι γνωστόν, ότι αί προκλήσεις τής σήμερον άπαιτούν έμμονήν εις τήν εκμάθησιν και έμβάθυνσιν εις τās πηγās και τās ρίζας τής όρθοδόξου χριστιανικής, ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομίας μας, ως δομικών άξιων τού πολιτισμού και τής ταυτότητός μας, προκειμένου ή νεότης νά μορφωθῆ έπαρκώς και νά θωρακισθῆ με τήν βασικήν κριτικήν ικανότητα, ώστε νά αξιολογήσῃ όρθώς και τὰ λοιπά θρησκευματα, παραδόσεις και ρεύματα, άλλα και νά αναμετρηθῆ άποτελεσματικά και γόνιμα με τὰ δεδομένα τής πολυ-

πολιτισμικότητας εις ύπαρξιακόν και κοινωνικόν επίπεδον.

Γνωρίζομεν, ότι τó μάθημα τών θρησκευτικών δέν θεωρείται βασικόν, μη συμφωνούντες δέ πρòς τήν κατάταξιν ταύτην θεωρούμεν ότι άσχετώς τού χαρακτηρισμού του, άποτελεΐ βασικόν έργαλείον διαμορφώσεως και ουσιαστικής παιδείας τών νέων, διό και εΐναι άναγκαΐα ή διατήρησις τής όρθοδόξου χριστιανικής ταυτότητός του, ή μη έλάττωσις τών ώρων διδασκαλίας του και διῆ εις τās τάξεις Ε΄ και ΣΤ΄ τού Σχολείου, άλλα και ή όρθῆ και έπαρκής διδασκαλία του άπό θεολόγους καθηγητās και όχι άπό άπλους διδασκάλους.

Όθεν, έκφράζομεν τήν παράκλησίν μας, κύριε Ύπουργέ, νά παραμείνουν αί δύο ώραι διδασκαλίας τού μαθήματος εις τās έν λόγω τάξεις τού Σχολείου, εις τήν προοπτικήν άνταποκρίσεως τής λειτουργίας αύτου συμφώνως πρòς τās πραγματικās άνάγκας τών μαθητών, προκειμένου νά έλπίζωμεν εις ένα καλύτερον μέλλον ποιoτικής παιδείας, άλλα και όντως έλευθέρων και δημοκρατικών πολιτών.

Μετὰ τιμής και εύχών
Ό Άρχιγραμματεΐς τής Ίεράς Συνόδου
† Ό Δημητριάδος Φώτιος

Όνομαστήρια Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Άκακίου

ΤΟ Σάββατο, 1/14-5-2016, ημέρα μνήμης των Άγιων Νεομαρτύρων Ίγνατίου, Άκακίου και Εύθυμιού, έώρτασε τὰ όνομαστήριά του ό πολίος Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Διαυλείας κ. Άκάκιος. Στο άρχιερατικό Συλλείτουργο στην Ίερά Μονή Άγίου Νικολάου Παιανίας Άττικής, προεξήρχε ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλίνικος με συλλειτουργούς τούς Σεβ. Μητροπολίτας Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, Δημητριάδος κ. Φώτιο και πλειάδα Ίερέων έκ τής εύρύτερης περιοχής τής Άττικής.

Μετά τὸ πέρας τής Θ. Λειτουργίας παρετέθη τράπεζα στους λειτουργούς και τούς προσκυνητές. Έπειτα ό Μακαριώτατος και οι Άρχιερείς μετέβησαν στο κελλί του κληήρους Γέροντος Μητροπολίτου κ. Άκακίου και του εύχήθηκαν έτη πολλά.

Ή Πανήγυρις του Καθεδρικού Ναού Άγίου Άθανασίου του Μεγάλου

ΤΗΝ Κυριακή των Μυροφόρων, 2/15.5.2016, πανηγύρισε ό Ίερός Καθεδρικός Ναός τής Άρχιεπισκοπής Άθηνών του Άγίου Άθανασίου του Μεγάλου στην Νέα Φιλαδέλφεια. Τὸ άπόγευμα τής παραμονής τελέσθηκε ό έόρτιος Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου. Τὸ πρωί τής Κυριακής τελέσθηκε ή πανηγυρική Θεία Λειτουργία, στην όποία προεξήρχε ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος τής Έκκλησίας μας και οικείος Ίεράρχης κ. Καλλίνικος και έλαβαν μέρος ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, ό Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης και οι Άγιορείται Ίερομόναχοι π. Άρσένιος και π. Νικόδημος. Παρέστη μεγάλο πλήθος εύλαβών πιστών και έψαλαν έόρτια

οι Ίεροψάλτες του Ναού. Κατά τήν διάρκεια του Κοινωνικού, έόρτιο λόγο έκφώνησε ό Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, αναφερθείς στον ήρωικό άγωνιστή τής Πίστεως Μέγα Άθανάσιο. Μετά τὸ πέρας τής Θείας Λειτουργίας παρετέθη έόρτια τράπεζα στην ένοριακή αίθουσα στο ισόγειο του Ναού.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στην Ούγκάντα

ΚΑΤΟΠΙΝ Συνοδικής άποφάσεως, ό Σεβασμ. Μητροπολίτης Άμερικής κ. Δημήτριος ανέλαβε τήν εύθύνη για τήν φροντίδα των Ίεραποστολικών Κοινοτήτων τής ΓνΗΣΙΑΣ Όρθοδοξίας στην Ούγκάντα τής Άφρικής, οι όποίες έζητησαν τήν κάλυψη τής κανονικής ήμών Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας μας. Πρόσφατα δέ, πραγματοποιήθηκε ή πρώτη Ποιμαντική έπίσκεψις του Σεβασμ. Άμερικής κ. Δημητρίου στην Ούγκάντα, ως συνέχεια του ταξιδίου του στην Έλλάδα για τήν Διορθόδοξη Σύσκεψη και τήν Διακήρυξη τής Αγιότητος του Ίεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσσοστόμου. Στο ταξίδι αυτό έλαβαν μέρος και ό Θεοφιλ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Άμβρόσιος, ως γνώστης τής Ούγκάντας από παλαιότερες Ίεραποστολικές έπισκέψεις και ό συνοδός του Σεβασμ. Άμερικής Άρχιμ. π. Άγαθάγγελος. Οι έπισκέπτες άφίχθηκαν άεροπορικώς στην πρωτεύουσα Καμπάλα τὸ πρωί τής Πέμπτης, 20.5/2.6.2016, από όπου μετέβησαν στην Κιμπόγκα στα δυτικά τής Ούγκάντας.

Έκεί, τήν έπομένη, έορτή των Άγιων Κωνσταντίνου και Έλένης, λειτούργησαν στον Ίερό Ναό του Άγίου Βασιλείου του Μεγάλου μετά του Ίερέως π. Σπυριδωνος Κισσομόσε, Έφημερίου του Ναού χειροτονηθέντος πρό 20ετίας υπό του Θεοφιλ. Μεθώνης, και δύο έτέρων Κληρικών, του Ίερέως π. Νάε και του Διακόνου π. Παύλου, οι όποιοι έγιναν δεκτοί υπό του Σεβασμ. Άμερικής δια Χειροθεσίας. Στην Θεία Λειτουργία τής έπομένης ήμέρας του Σαββάτου, έγινε έπίσης δεκτός δια Χειροθεσίας στον Κλήρο τής Ίεραποστολής ό Ίε-

←
 ρεύς π. Γεώργιος. Την Κυριακή του Τυφλού, 23.5/5.6.2016, οι Άρχιερείς και ο Κλήρος λειτούργησαν στον Ίερό Ναό Ἁγίου Κυρίλλου στην Ἰνγκάνγκα, στην Ἀνατολική Οὐγκάντα, ὅπου ἐφημερεύει ὁ π. Νῶε. Τὴν δὲ πρῶιαν τῆς ἐπομένης, οἱ ἐπισκέπται ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Οὐγκάντα, ὅπου ὑπάρχουν προοπτικὲς καλυτέρας ἀναπτύξεως τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, ὁ μὲν Σεβασμ. Ἀμερικής κ. Δημήτριος μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀγαθαγέλου γιὰ τὴν Ἀμερική, καὶ ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θυρανοίξια νέου Καθεδρικοῦ Ναοῦ Λαρίσης

ΤΗΝ Τετάρτη, 26.5/8.6.2016, ἑορτὴ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία σὸν προσωρινὸ ἰσόγειο Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου σὴν Λάρισα, τὴν ὁποίαν τέλεσαν οἱ Πρωθιερεῖς π. Γεώργιος Κεπάπογλου καὶ π. Γεώργιος Κοντοθανάσης, τελέσθη ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιο ὁ Ἁγιασμὸς τῶν Θυρανοξίων σὸν νέο περικαλλῆ Ίερό Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνηγέρθη σὴν θέσι τοῦ παλαιοῦ.

Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν, τὸ ὁποῖο συμμετεῖχε μὲ συγκίνησι καὶ πνευματικὴ ἱκανοποίησι, βλέποντας τὸν νέο Ναὸ νὰ παραδίδεται πλέον σὴν θεία Λατρεία. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Εὐδόκιμος Στεργίου καὶ π. Γαβριὴλ Νταλώσης, ἔψαλαν δὲ καλλιφῶνοι Ἱεροψάλτες. Ὁ Σεβασμ. κ. Ἀθανάσιος συνεχάρη ὄλους ὄσοι συνέδραμαν σὸ ἱερό αὐτὸ ἔργο καὶ ἰδίως τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο καὶ τὸν Πρόεδρο αὐτοῦ κ. Ἀθανάσιο Μπίκα.

Τὰ ἱερά Ἐγκαίνια τοῦ νέου Ναοῦ τελέσθησαν ἀπὸ τὸν Σεβ. Λαρίσης κ. Ἀθανάσιο τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 13/26 Ἰουνίου 2016.

Συνοδικὴ Ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΣΤΗΝ κατάμεστη ἀπὸ κόσμο Αἴθουσα τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν, τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 30.5/12.6.2016, καὶ ὥρα 18:00, πραγματοποιήθηκε μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἡ ἐπετειακὴ Συνοδικὴ Ἐκδήλωση τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1453. Παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ὁ καὶ ὑπεύθυνος γιὰ τὴν διοργάνωση τῆς Ἐκδηλώσεως, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ πολλοὶ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές.

Τὴν Ἐκδήλωση ἀνοίξε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὴ διεύθυνση καὶ διδασκαλία τοῦ Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Μιχαὴλ Μακρῆ, ψάλλοντας τὸ Κοντάκιο «Τῆ Ὑπερμάχῳ» καὶ ἄλλους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους. Ἀκολούθησε ἡ ἐκφώνηση τοῦ ἐπετειακοῦ λόγου μὲ Ὁμιλητὴ τὸν διαπρεπῆ Βυζαντινολόγο κ. Ἰωάννη Πολέμη, Καθηγητὴ Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Τμήματος Φιλολογί-

ας του Έθνικου και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, και θέμα: «Σύνοδος Φλωρεντίας - Άλωση Κωνσταντινουπόλεως: Οι δυσμενείς συνέπειες της Ούνιας». Ο Όμιλητής έκανε ιστορική αναδρομή στο μείζον θέμα της Ούνιας από την στιγμή της εμφάνισής της έως την Άλωση, σκιαγραφώντας και τις προεκτάσεις της Ούνιας έως σήμερα. Παράλληλα, με ιστορικά τεκμηριωμένο λόγο αναφέρθηκε στον ρόλο των Δυτικών κατά την πολιορκία και την Άλωση, υπερτονίζοντας το χάσμα που χωρίζει τους Όρθοδόξους από τους Παπικούς και την τραγικότητα της σημερινής κατάστασης στον εκκλησιαστικό χώρο εξ αιτίας της φιλενωτικής πορείας των Λατινοφρόνων και Οικουμενιστών.

Στο Β΄ Μέρος της Έκδηλώσεως άκουστηκαν θρήνοι και τραγούδια της Άλώσεως από την Παραδοσιακή Χορωδία και Όρχηστρα του Έθνικου Ωδείου Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του κ. Μιχαήλ Μακρή. Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα συγκίνησε και ένθουσιασε ιδιαίτερα τους παρευρισκομένους στην έπιτυχη αυτή από κάθε άποψη Έκδήλωση. Την όλη Έκδήλωση έκλεισε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, ο οποίος τόνισε τη σημασία της διατήρησης του όρθόδοξου και έθνικου στοιχείου, ως άπαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση του έθνους και της πίστης μας. Έκ μέρους της Ίερας Συνόδου, ο Μακαριώτατος ευχαρίστησε τον κ. Μακρή και την Χορωδία του· επίσης, ευχαρίστησε ιδιαίτερως τον Καθηγητή κ. Ίωάννη Πολέμη για την εμπνευσμένη Όμιλία του και του δώρησε ως ανάμνηση της Έκδηλώσεως μία Εικόνα της Παναγίας μας.

Όνομαστήρια Ίεράρχου

ΤΗΝ Τρίτη, 1/14.6.2016, ημέρα μνήμης του Αγίου Μάρτυρος Ίουστίνου του Φιλοσόφου, έώρτασε τα όνομαστήριά του ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Εύριππου και Εύβοιας κ. Ίουστίνος στην Ίερά Μονή Όσιου Όνουφρίου Κερατέας Αττικής. Στην τελεσθείσα άχιερατική Θ. Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, ενώ παρίσταντο

συμπροσευχόμενοι: ο έορτάζων Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Ίουστίνος, ο έπιχώριος Ίεράρχης Σεβασμ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο, και ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερρόντιος. Οι παριστάμενοι Αρχιερείς και όλοι οι συλεθόντες Κληρικοί και λαϊκοί ευχήθηκαν στον αιωνόβιο Ίεράρχη της Έκκλησίας μας έτη πολλά.

Έορτή Ναού Αγίου Ίωάννου Ρώσου

ΤΗΝ Πέμπτη της Αναλήψεως, 27/5/9.6.2016, πανηγύρισε ο Ίερός Ναός Αγίου Ίωάννου Ρώσου στο χωριό Άγιος Κωνσταντίνος της Έπαρχίας Φαρσάλων του Νομού Λαρίσης, του οποίου Κτήτωρ και Ύπευθυνος είναι ο Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου. Αφ΄ έσπερας έψαλη ο έόρτιος Έσπερινός με τα γράμματα της Αναλήψεως και του Αγίου, χοροστατούντος του οικείου Ίεράρχου Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Άθανασίου. Τό πρωί τελεσθήκε η Θεία Λειτουργία από τον Σεβασμ. κ. Άθανάσιο, με συμμετοχή και του π. Γεωργίου.

Πανηγύρεις της Αγίας Τριάδος

ΤΗΝ Κυριακή της Πεντηκοστής έτελέσθη η πανήγυρις του Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος Απροπύργου Αττικής. Στόν Έσπερινό του Σαββάτου, 5/18-6-2016, προεξήρχε ο οικείος Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συγχοροστατούντος του Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερρόντιου. Ακολούθησε η περιφορά της Εικόνας παιανίζουσας της φιλαρμονικής του Δήμου Ασπροπύργου. Τό πρωί της Κυριακής της Πεντηκοστής, στην Θεία Λειτουργία προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης

Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

ΣΤΟΝ Ἱερό Ναο Ἁγίας Τριάδος Ροδοπόλεως Ἀττικής, ἀφ' ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, συγχοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Στήν

λιτάνευσί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας συμμετείχε καί ἡ φιλαρμονική τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος. Στήν Θεία Λειτουργία τῆς Δευτέρας προεξήρχε ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης.

ΣΤΟΝ ἑορτάζοντα Ἱερό Ναο Ἁγίας Τριάδος Λειβαδιᾶς Βοιωτίας στόν ἑσπερινό τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς

χοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος καί λιτανεύθηκε ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱερά Εἰκὼν στίς ὁδοῦς πέριξ τοῦ Ναοῦ.

ΤΗΝ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πανηγύρισε καί ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος στό Βαθυχώρι Δράμας. Τῆς Πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, συλλειτουργήσας μέ τοὺς Ἀρχιμ. π. Ἰγνάτιο καί Ἱερομ. π. Παφνούτιο. Στήν ἑορτῆ προσήλθε μεγάλο πλῆθος πιστῶν ἀπό τὴν περιοχή καί ἀπὸ ἄλλα μέρη καί τελεσθήκε ἱερά Λιτανεία.

ΤΗΝ αὐτὴ ἡμέρα πανηγύρισε ἐπίσης καί ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίας Τριάδος Μενδενίτης Φθιώτιδος. Τοῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος συμπαραστατούμενος ἀπὸ Κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τόσο στόν Ἑσπερινό ὅσο καί στήν Θεία Λειτουργία, παρουσία πολυπληθῶν προσκυνητῶν.

Πανηγύρεις τῶν Ἁγίων Πάντων

ΤΗΝ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 13/26 Ἰουνίου 2016, πανηγύρισαν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας:

Στὸ Πυρὶ Θηβῶν, ὅπου τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς παραμονῆς, παρουσία τοῦ Ἱερατείου, τοπικῶν ἀρχῶν, πλῆθους πιστῶν καί τῆς Φιλαρμονικῆς, καί τῆς Θείας Λειτουργίας τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς προΐστατο ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Στὴν Πτολεμαῖδα τῆς Δυτ. Μακεδονίας τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, συμπαραστατούμενος

ἀπὸ τὸν Ἀρχιμ. π. Γλυκερίου ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδ. π. Νικόλαο Ματσούλια.

Στὴν Περαιὰ Θεσσαλονίκης στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου χοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος ἀπὸ τὴν Δράμα καὶ ἐλειτούργησε ὁ Ἐφημέριος Αἰδ. π. Λάζαρος Κωνσταντινίδης.

Στὴν Κατερίνη Πιερίας, μὲ τὴν εὐλογία ἐπίσης τοῦ Σεβασμ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, τὴν πανηγυρική Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος τοῦ ἐορτάζοντος Ναοῦ Αἰδ. π. Βιτάλιος Ἀλμανίδης καὶ ὁ Αἰδ. π. Ἐλευθέριος Καρασαββίδης, Ἐφημέριος τοῦ ἑτέρου Ναοῦ τῆς Κατερίνης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Παρέστη πλῆθος πιστῶν, τὸ ὁποῖο συμμετέσχε καὶ στὴν ἐπακολουθήσασα Λιτανεία. Ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἐκφώνησε Ὁμιλία γιὰ τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς Ὁμολογίας σήμερα ἔργοις καὶ λόγοις τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας.

Στὴν Πάτρα, στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ, ἐλειτούργησαν μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Νικολάου Δημαρὰ ὁ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας καὶ ὁ Ἱερομ. π. Συμεὼν ἀπὸ

τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ Πατρῶν. Παρέστησαν πολλοὶ πιστοί, ὡς καὶ φιλαρμονική, στὴν ἐπακολουθήσασα Λιτανεία.

Ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου στὴν Ρουμανία

ΤΗΝ Τρίτη, 15/28.6.2016, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου Ρουμανίας ἐώρτασε μὲ τὴν δέουσα ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου († 1985) στὴν Ἱερά Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σλατιόαρας, ὅπου καὶ εὐρίσκονται ἀποθεθραυρισμένα τὰ Ἱερά Λείψανα Αὐτοῦ.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη ὑπαιθρίως ὁ Μέγας Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς, ἐνῶ τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἡ Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Προκαθημένου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κ. Βλασίου. Ἐλαβαν μέρος οἱ Ρουμάνοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ δεκάδες Κληρικοί, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι.

Τὴν Ἐκκλησία μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἐκπροσώπησαν οἱ Σεβασμ. Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, καθὼς καὶ ἕτεροι ἕξι Κληρικοί. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπηκολούθησε ἡ καθιερωμένη Λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου σὲ κλίμα ἱερᾶς συγκινήσεως. Ἐν συνεχείᾳ, παρετέθη τράπεζα. Σημειωτέον, ὅτι ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν, ὅπου μετέβησαν στὴ Μονὴ διὰ νὰ λάβουν τὴν εὐλογία τοῦ μεγάλου Ἁγίου, ξεπέρασε γιὰ μίᾳ ἀκόμη φορά κάθε προσδοκία.

Χειροτονία Ἱερέως γιὰ τὴν Γαλλία

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσι τῆς Ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου στὴν Ρουμανία, μετέβη ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι στὸ Λονδίνο τῆς Ἀγγλίας. Ἐκεῖ, τὸ Σάββατο, 19.6/2.7.2016, ἐορτῆ τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου (Μαξίμοβιτς) τοῦ

←
Θαυματουργού, λειτούργησε την Ίερά Μονή Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου, την όποιαν ίδρυσε ο έορταζόμενος Άγιος Ίωάννης, και προέβη στην εΐς Διάκονον χειροτονία του έκ Γαλλίας Χριστιανού (Christian) Ντουσέ (Doucet). Την έπομένη, Κυριακή, 20 Ίουν./3 Ίουλ., στην Θεία Λειτουργία στην Ίερά Μονή Άγίου Βασιλομάρτυρος Έδουάρδου στο Μπρούκγουντ, άνύψωσε τόν Διάκονο στόν βαθμό του Πρεσβυτέρου.

Ή νέος Ίερεύς π. Χριστιανός, 55 έτών, νομικός με διδακτορικό δίπλωμα άστικού δικαίου από Πανεπιστήμιο τών Παρισίων, εΐναι προσήλυτος στην Ήρθοδοξία, στην όποιαν έγινε δεκτός με άγιον Βάπτισμα πρό 20ετίας, και εΐναι έγγαμος και πατέρας έπτά τέκνων, πέντε έκ τών όποιων ήσαν παρόντα στην χειροτονία του. Μετά δε την λειτουργική προετοιμασία του στην Άγγλία, πρόκειται να αναλάβη Έφημέριος στην μικρή Ίεραποστολική Κοινότητα τής Έκκλησίας μας πρός τιμήν του Άγίου Άρχιεπισκόπου Ίωάννου (Μαξιμόβιτς) στο Μεντόν τών Παρισίων στην Γαλλία.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στην Τσεχία και Σλοβακία

Πραγματοποιήθηκε όλιγοήμερη ποιμαντική έπίσκεψις του Θεοφιλ. Έπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, Τοποτηρητού τής Ίερας Έπισκοπής Μοραβίας, στις μικρές Κοινότητές μας στην Τσεχία και Σλοβακία.

Στην Τσεχία, στόν Ίερό Ναό Άγίου Άρχιεπισκόπου Ίωάννου Μαξιμόβιτς, στο Γιεζντοβίτσε, τελέσθηκε ή έορτή αύτου το Σάββατο, 19.6/2.7.2016, με Θεία Λειτουργία του Θεοφιλ. Γαρδικίου και συμμετοχή του Έφημερίου Αΐδ. π. Ίερεμίου Τσάκ, του Αΐδ. π. Γεωργίου Γιάν, μεταφραστού, και του Αΐδ. π. Χαρίτωνος Μράζεκ. Το έτος που διανύουμε εΐναι έπετειακό τών 120 έτών από τής γεννήσεως του Άγίου Ίωάννου (1896) και τών 50 έτών από τής κοιμήσεώς του († 19.6.1966). Στις Όμιλίες του τόσο στόν Έσπερινό τής παραμονής όσο και στην Θεία Λειτουργία, ο Θεοφιλ. κ. Κλήμης αναφέρθηκε στα κύρια γνωρίσματα του έορταζόμενου Άγίου (άγάπη άληθείας, άσκητικότητα, προσευχητικότητα,

λειτουργικότητα) και στο μήνυμά του πρός έμάς σήμερα. Το άπόγευμα τής ήμέρας εκείνης, τελέσθηκαν τα Θυρανοΐξια του νέου διαμορφωθέντος Ναού μας στο ίσόγειο κτηρίου στην Πράγα, πρωτεύουσα τής Τσεχίας, άφιερωμένου στους Άγίους Άρχαγγέλους και στόν Άγιο Ίεράρχη Φιλάρετο τόν νέο Άσκητή και Όμοληγητή († 1985), τής Έκκλησίας τής Ρωσικής Διασποράς. Η Άκολουθία του Άγιασμού τών Θυρανοΐξίων έγινε από τόν Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμη και έν συνέχεια έψάλη ο αναστάσιμος Έσπερινός, στόν όποιον χοροστάτησε και μίλησε καταλλήλως για την σημασία του γεγονότος. Το γεγονός προεβλήθη μάλιστα από τόν τηλεοπτικό σταθμό τής τσεχικής πρωτευούσης PRAHA-TV.

Το πρωΐ τής Κυριακής, 20 Ίουν./3 Ίουλ., ο έκ Έλλάδος Έπίσκοπος με τούς τρεις προαναφερθέντας Κληρικούς τέλεσαν την Θεία Λειτουργία στόν νέο ώραίο Ίερό Ναό. Πριν από την έναρξή της, ο Θεοφιλ. κ. Κλήμης χειροθέτησε Άναγνώστη τόν άδ. Πέτρο Μαρτακίδη, έκ τών στελεχών τής Έπισκοπής, και πρό του Δΐ εύχών έκφώνησε έόρτια Όμιλία σχετικά με την νίκη επί του θανάτου, πνευματικού και αιώνιου, που εύαγγελίζεται ή Έκκλησία και έπέδειξαν οι Άγιοι στην ζωή τους. Στις Άκολουθίες του Σαββατοκύριακου παρίστατο και μικρή ομάδα πιστών μας από την Έλλάδα (άπό την Ένορία Άναλήψεως Πατρών), πέραν τών δύο λαϊκών συνοδών του Έπισκόπου.

Το άπόγευμα τής Δευτέρας, 21 Ίουν./4 Ίουλ., ο Θεοφιλ. Γαρδικίου άφίχθηκε όδικώς στο Μιχαλάνυ, στο νοτιοανατολικό άκρο τής Σλοβακίας. Έκει το έόμενο πρωϊνό τέλεσε την Θεία Λειτουργία στόν Ίερό Ναό του τοπικού Άγίου Βασιλομάρτυρος Ροσισλάβου, έκφωνήσας και έόρτια Όμιλία, κατά την όποιαν έλαβαν μέρος ο Έφημέριος Αΐδ. π. Βλαδίμηρος Μοχορίτα και ο Αΐδ. π. Γεώργιος Γιάν. Παρίσαντο όλίγοι τοπικοί πιστοί και ώρισμένοι προσελθόντες από μικρές ομάδες πιστών μας, οι όποιες ύφίστανται στην Πολωνία.

Σύναξις Ἱεροῦ Κλήρου καὶ ἑορτὴ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς εἰς Η.Π.Α.

ΑΠΟ τὴν Πέμπτην 30 Ἰουνίου ἕως τὸ Σάββατον 2 Ἰουλίου 2016 (17-19 Ἰουνίου ὁ.έ.), διήρκεσε ἡ Σύναξις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ ὁ ἑορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς εἰς Νέαν Ὑόρκην τῶν Η.Π.Α.. Ἡ Σύναξις ἐγένετο εἰς τὸ Ρωσικὸ Ὁρθόδοξο Κέντρο τοῦ Mountain View εἰς Richmondville τῆς Νέας Ὑόρκης, πλησίον τῆς ἡμετέρας Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς, εἰς τὴν ὁποίαν ἠγουμενεύει ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος. Κατὰ τὴν διήμερον Σύναξιν, μετὰ τὴν καθημερινὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἐγένοντο αἱ συνεδριάσεις μὲ ποικίλην θεματολογίαν. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὰς συζητήσεις ἦτο ζωηρά. Συνεζητήθησαν ἀναφοραὶ σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα ἐν ἐκάστη Ἐπισκοπικῇ Ἐπαρχίᾳ (ἐκ μέρους τῶν Ἀρχιερέων) καὶ Μονῇ (ἐκ μέρους ἐκπροσώπων τῶν Μοναστικῶν ἀδελφοτήτων), ἐνημέρωσις σχετικῶς μὲ τὰ πρόσφατα γεγονότα ἐν Ἑλλάδι (Διορθόδοξος Σύσκεψις καὶ Τελετὴ Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου πρ. Φλωρίνης), εἰσηγήσεις ἀναφορικῶς πρὸς σημαντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ ἐνημέρωσις διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν παιδικῶν θερινῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς.

σαν αἰσίως, ὅποτε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ καὶ τὰ Θυρανοίξια τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱεράς Μονῆς. Ἠκολούθησεν ὁ Ἐσπερινὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς καὶ τὴν ἐπομένην τὸ πρωῖ ἡ πανηγυρικὴ πρώτη Θεῖα Λειτουργία. Ἄπασαι αἱ Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι ἐψάλησαν Ἑλληνιστί, Ἀγγλιστί, Ρωσιστί καὶ Ρουμανιστί, καθὼς παρόντες ἦσαν κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, Ἕλληνες, Ρῶσοι, Ἀμερικανοὶ καὶ Ρουμᾶνοι. Ἐλαβον μέρος ἅπαντες οἱ προαναφερθέντες Ἀρχιερεῖς καὶ συνολικῶς 45 Κληρικοί, ἐπὶ παρουσίᾳ περίπου 400 πιστῶν.

Τῆς Ἱεράς Συνάξεως προήδρευεν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱεράς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς: οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Δημητριάδος κ. Φώτιος, Τορόντο κ. Μωϋσῆς καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος.

Τὴν Παρασκευὴν, 18 Ἰουνίου ἑσπέρας, ὠλοκληρώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνάξεως καὶ ἅπαντες οἱ Κληρικοὶ μετέβησαν εἰς τὴν πλησιόχωρον Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς, ὅπου οἱ ἐργάται εἰργάζοντο πυρετωδῶς διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Μονῆς, προκειμένου ὁ χῶρος νὰ καταστῇ λειτουργικὸς. Πράγματι, διὰ τῶν πρεβειῶν τοῦ Ἁγίου, αἱ ἐργασίαι ὠλοκληρώθη-

Πανήγυρις Γενεθλίου Τιμίου Προδρόμου Βόλου

Ἐωρτάσθη τὸ Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὸ διήμερον 23 καὶ 24 Ἰουνίου (π.έ.), στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ στὴν πόλιν τοῦ Βόλου. Τὴν παραμονὴν τελέσθη ἀρχιερατικὸς Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Ἱερέων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἀκολούθησε ἡ περιφορὰ τῆς Ἱεράς Εἰκόνος. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερόντιος. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα, στὴν πανηγυρικὴ Θεῖα Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, συλλειτουργοῦντος καὶ τοῦ Σεβ. Δημητριάδος κ. Φωτίου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

Ὀνομαστήρια Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου

ΤΗΝ Κυριακῇ, 27.6/10.7.2016, Γ΄ Ματθαίου, τῶν Ἁγίων Ἀγιανναντιῶν Πατέρων Ἁγίου Ὁρους καὶ τοῦ πρώτου αὐτῶν Ὁσίου Γεροντίου τοῦ ἐν Βουλευτηρίοις, ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, προεξάρχοντας στὴν Θεῖα Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Πειραιᾶ.

Έλαβαν επίσης μέρος ο Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ο οποίος κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ἐκφράσας και ἀρμόδιες εὐχές στὸν ἐορτάζοντα συνιεράρχη, και ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου συμπροσευχομένου στὸ Ἱερὸ Βῆμα· επίσης, ἔλαβαν μέρος ἀρκετοὶ Κληρικοὶ ἐκ τοῦ Ἱερατείου τῆς Μητροπόλεως και δύο Διάκονοι. Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία προσήλθε στὸν Ναὸ και ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας κ. Καλλίνικος, ὁ οποίος λειτούργησε σὲ Ναὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προκειμένου νὰ εὐχηθῆ στὸν Σεβ. κ. Γερόντιο.

Ἡ Ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου

ΣΤΟΝ ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων στὴν Δάφνη Ἀθηνῶν στὸν Μεγάλο Ἑσπερινό, τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 28.6/11.7.2016, χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐκφωνήσας και ἐόρτια ὁμιλία, και παρέστησαν πολλοὶ Κληρικοὶ. Στὴν ἐπακολουθήσασα Λιτανεία τῆς ἱερᾶς Εἰκόνων τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων ἔλαβαν μέρος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Ἀττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος και Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Κλήρως, ἐπίσημοι, πλήθος πιστοῦ λαοῦ, μὲ συμμετοχὴ φιλαρμονικῆς.

Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης, 29 Ἰουν./12 Ἰουλ., στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκο-

πος κ. Καλλίνικος και ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος και ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ οποίος ἐκφωνήσας ἐόρτια ὁμιλία, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ. π. Στυλιανὸς Τομαῆς, ὁ Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραϊσκος και ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀβέρκιος Ζλάτκοβιτς.

ΣΤὸν πανηγυρίζοντα ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν ὁδὸ Θηβῶν, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Ρέντη, τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας και τῆς Θείας Λειτουργίας προσέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, τῆ συμμετοχῆ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Ἰωάννου Μουρίκη και τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου και μεγάλου πλήθους πιστῶν.

Συνοδικὸς Ἐορτασμὸς Ἀποστόλου Παύλου

ΟΠΩΣ ἔχει ἤδη ἀπὸ ἐτῶν καθιερωθῆ, ἐωρτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου και Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν διὰ Μεγάλου Συνοδικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Μοναστηράκι Ἀθηνῶν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 29.6/12.7.2016.

Στὸν Μεγάλο Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος μὲ συγχοροστασία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πειραιῶς και Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, Ἀττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου και Δημητριάδος κ. Φωτίου και τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Ἐφημέρευσε ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Γκλιόγκος και συμμετείχαν δύο Διάκονοι. Ἐψαλε ἐορτίως ὁ Πρωτοψάλτης κ. Νικόλαος Ἰωακειμίδης και τὸ Μουσικὸ Σχολεῖο «Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Ὀδοιοπορία» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἰωακειμίδη και τὴν ἐποπτεία τοῦ κ. Ἀναστασίου Βλάχου.

Τὸν πανηγυρικὸ ἐξεφώνησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μὲ τίτλο: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιὰ τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας». Τὸ κείμενο ἀναρτήθηκε στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Παρέστησαν πολλοὶ Κληρικοὶ και πιστοὶ στὸν ἐτήσιο αὐτὸ Συνοδικὸ Ἐορτασμὸ μνήμης και εὐγνωμοσύνης τοῦ μεγίστου Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν και Φωτιστοῦ τῆς Πατρὶδος μας.